I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 612/2009

ze dne 7. července 2009,

kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty

(přepracované znění)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) [1], a zejména na články 170 a 192 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty [2] bylo několikrát podstatně změněno [3]. Vzhledem k novým změnám by uvedené nařízení mělo být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracováno.

(2) Obecná pravidla stanovená Radou určují, že náhrada je vyplacena po prokázání, že produkty byly vyvezeny ze Společenství. Pokud pro všechny třetí země platí jednotná sazba náhrady, nárok na náhradu vzniká, jakmile produkty opustily trh Společenství. Pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení produktů, je nárok na náhradu podmíněný dovozem do třetí země.

(3) V důsledku provádění Dohody o zemědělství [4] Uruguayského kola je poskytnutí náhrady podle obecného pravidla podmíněno vývozní licencí, která obsahuje stanovení náhrady předem. Dodávky ve Společenství pro mezinárodní organizace a pro ozbrojené síly, dodávky pro zásobování plavidel a letadel a vývozy malých množství jsou nicméně zvláštními případy a mají malý hospodářský význam. Z těchto důvodů byl stanoven zvláštní režim bez vývozní licence v zájmu zjednodušení těchto vývozů a vyhnutí se nadměrnému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů a příslušných orgánů státní správy.

(4) Ve smyslu tohoto nařízení je dnem vývozu den, během kterého celní orgány přijmou akt, kterým deklarant vykazuje svoji ochotu uskutečnit vývoz produktů, u kterých žádá o výhodu vývozní náhrady. Účelem tohoto aktu je upozornit zejména celní orgány na skutečnost, že zamýšlená operace je uskutečňována za pomoci fondů Společenství, aby tyto celní orgány mohly provést přiměřené kontroly. Tímto přijetím jsou produkty umístěny pod celní dohled až do jejich skutečného vývozu. Datum slouží jako odkaz pro určení množství, povahy a vlastností vyváženého produktu.

(5) V případě volně ložených zásilek nebo zásilek v nestandardizovaných jednotkách se uznává, že přesná čistá hmotnost produktů může být zjištěna až po nakládce na dopravní prostředek. Za účelem řešení takové situace by měla být přijata opatření pro uvádění předběžné hmotnosti na vývozním prohlášení.

[1] Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

[2] Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11.

[3] Viz příloha XIX.

[4] Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 22.

(6) Co se týče pojmu „místo nakládky“, vzniká ve vývozním obchodu se zemědělskými produkty množství administrativních a obchodních situací. Proto je obtížné stanovit jediné pravidlo a je třeba umožnit členským státům, aby si určily nejvhodnější místo pro provádění fyzických kontrol u vyvážených zemědělských produktů, pro které je poskytována náhrada. Za tím účelem se zdá být zvláště odůvodněné mít možnost určit si místo nakládky rozdílně podle toho, zda budou produkty naloženy v kontejnerech, nebo naopak budou naloženy zejména jako volně ložené, v pytlích nebo v kartonech a následně nenakládané do kontejnerů. Je také třeba v řádně odůvodněných případech umožnit celním orgánům, aby souhlasily s podáním vývozního prohlášení pro zemědělské produkty, pro které je poskytována náhrada, na celním úřadu jiném, než je celní úřad příslušný pro místo, kde budou produkty naloženy.

(7) Pro správné používání nařízení Komise (ES) č. 1276/2008 ze dne 17. prosince 2008 o sledování vývozů zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady nebo jiné částky, prováděném prostřednictvím fyzických kontrol ([1]), je třeba stanovit, aby ověření shody mezi vývozním prohlášením a zemědělskými produkty bylo provedeno v době nakládky kontejneru, nákladního automobilu, plavidla nebo jiného podobného přepravníku.

(8) Pokud jsou produkty vyváženy v opakovaných malých množstvích, měl by být stanoven zjednodušený postup pokud jde o den, který má být vzat v úvahu pro stanovení sazby náhrady.

(9) Je třeba vycházet z rozhodné skutečnosti, jak je definována v nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k agromonetární úpravě pro euro v zemědělství a mění některá nařízení ([2]).

(10) Aby se dospělo k jednotnému výkladu pojmu „vývoz ze Společenství“, je třeba specifikovat, že produkt se považuje za vyvezený, když opustil celní území Společenství.

(11) Může být nezbytné, aby vývozce nebo dopravce přijal opatření, kterými zabrání zkažení produktů určených na vývoz během období 60 dnů následujících po přijetí vývozního prohlášení a před výstupem z celního území Společenství nebo před dosažením místa určení. Jedním z opatření tohoto druhu je zmrazení, které umožní uchovat produkty neporušené. Za účelem dodržení tohoto požadavku je třeba stanovit, že zmrazení může být provedeno během uvedeného období.

(12) Příslušné orgány si musí ověřit, že produkty, které opouštějí Společenství nebo jsou dodávány do některých míst určení, jsou ve skutečnosti těmi, které podstoupily vývozní celní formality. Pokud je produkt, dříve než opustí celní území Společenství nebo dorazí do daného místa určení, přepravován přes území jiných členských států, měl by být za tímto účelem použit kontrolní výtisk T5 uvedený v příloze 63 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ([3]). Za účelem zjednodušení administrativních postupů se však zdá být žádoucí stanovit pružnější postup, než je užívání kontrolního výtisku T5, pokud se použije zjednodušený tranzitní režim Společenství pro přepravu po železnici nebo ve velkokapacitních kontejnerech podle článků 412 až 442a nařízení (EHS) č. 2454/93, které stanoví, že pokud přeprava začíná uvnitř Společenství a má končit mimo celní území Společenství u celního úřadu, do jehož působnosti spadá pohraniční stanice, není nutné splnit žádné formality.

(13) V některých případech může být vývozní náhrada požadována v souvislosti s produkty, které byly vyvezené a opustily celní území Společenství, ale které se vrátily za účelem překládky nebo tranzitu dříve, než dorazily do konečného místa určení mimo uvedené území. K takovému vrácení může dojít i z jiných důvodů, než jsou přepravní požadavky, a zejména z důvodu spekulace. V těchto případech není zaručeno dodržení lhůty 60 dnů pro opuštění celního území Společenství v nezměněném stavu. Aby se předešlo těmto situacím, je třeba jasně určit podmínky, za kterých může k takovému vrácení dojít.

(14) Výhody režimu stanoveného tímto nařízením mohou být přiznány pouze pro produkty, které jsou ve volném oběhu a případně mají původ ve Společenství. V případě některých složených produktů není náhrada stanovena na základě produktu samotného, ale s odkazem na základní produkty, ze kterých se tyto produkty skládají. V případech, kde je náhrada takto stanovena na základě jedné nebo více složek, stačí k poskytnutí náhrady nebo její příslušné části skutečnost, že samotná daná složka nebo složky splňují výše uvedené požadavky, nebo je již nesplňují pouze proto, že byly začleněny do jiných produktů. Za účelem přihlédnutí ke konkrétnímu statusu některých složek by měl být vypracován seznam produktů, pro které je náhrada stanovena na základě jedné složky.

([1]) Úř. věst. L 339, 18.12.2008, s. 53.

([2]) Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52.

([3]) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

(15) Články 23 až 26 nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství [1], určují nepreferenční původ zboží. Pro poskytnutí vývozních náhrad se za produkty původem ze Společenství považují pouze produkty zcela získané nebo podstatným způsobem zpracované ve Společenství. Aby se dosáhlo jednotné aplikace ve všech členských státech, je třeba upřesnit, že u některých směsí produktů nevzniká nárok na poskytnutí náhrady.

(16) Sazba náhrady je stanovena podle sazebního zařazení produktu. Pro některé směsi, sady zboží a složené zboží může toto zařazení vést k poskytnutí vyšší náhrady, než je částka hospodářsky oprávněná. Je proto nezbytné přijmout zvláštní předpis pro stanovení náhrady pro směsi, sady zboží a složené zboží.

(17) Pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení produktu, je třeba si ověřit, že produkt byl dovezen do třetí země nebo třetích zemí, pro které byla náhrada stanovena. Toto opatření může být bez obtíží zmírněno u vývozů, kde je výše náhrady nízká a jde o takovou transakci, že je zde dostatečná jistota, co se týče příchodu produktů na místo určení. Účelem tohoto opatření je zjednodušit administrativní práci spojenou s prokazováním.

(18) Je třeba stanovit možnost pro produkty v režimu vráceného zboží, aby se zpětný dovoz uskutečnil buď členským státem původu produktů, nebo členským státem prvního vývozu.

(19) Pokud jediná sazba náhrady platí pro všechna místa určení v den, kdy je náhrada stanovena předem, existuje v některých případech doložka o povinném místě určení. Tuto situaci je třeba chápat jako rozlišení náhrady v případě, kdy je sazba náhrady platná v den uskutečnění vývozu nižší než sazba náhrady platná v den stanovení předem, případně upravená ke dni vývozu.

(20) Pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení vyvážených produktů, musí se prokázat, že dotyčný produkt byl dovezen do třetí země. Splnění dovozních celních formalit spočívá především v zaplacení platných dovozních cel, což je nutné k tomu, aby mohl být produkt uveden na trh v dotyčné třetí zemi. S přihlédnutím k rozmanitosti situací existujících v dovážejících třetích zemích je vhodné schválit předkládání dovozních celních dokladů, které zaručují příchod vyvezených produktů na místo určení a přitom co nejméně omezují obchod.

(21) Aby se vývozcům ze Společenství usnadnilo prokazování příchodu na místo určení, mělo by být stanoveno, že mezinárodní kontrolní a dozorčí společnosti schválené členskými státy vydají osvědčení o příchodu vyvezených zemědělských produktů Společenství, které užívají výhod rozlišené náhrady, na místo určení. Za schvalování těchto společností odpovídají členské státy, které udělují schválení na základě posouzení jednotlivých případů, v souladu s určitými pokyny. Tyto zásadní pokyny je třeba začlenit tohoto nařízení.

(22) Za účelem postavení vývozů produktů, pro které je poskytnutá náhrada rozlišena podle místa určení, naroveň jiným vývozům je třeba stanovit, aby část náhrady, vypočítaná na základě nejnižší sazby náhrady platné v den uskutečnění vývozu, byla vyplacena ihned, jakmile vývozce prokázal, že produkt opustil celní území Společenství.

(23) Pokud došlo ke změně místa určení v případě rozlišených náhrad, vyplatí se náhrada platná pro skutečné místo určení, která podléhá horní hranici částky použitelné pro místo určení stanovené předem. Aby se předešlo zneužití, které spočívá v systematickém vybírání míst určení s nejvyššími sazbami náhrady, je třeba zavést systém sankcí za změnu místa určení, je-li sazba skutečné náhrady nižší, než je sazba pro místo určení stanovené předem. Toto ustanovení ovlivní výpočet části náhrady, která může být vyplacena, jakmile vývozce prokáže, že produkt opustil celní území Společenství.

(24) Články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92 vymezují nepreferenční původ zboží. Je vhodné v některých případech použít hledisko podstatného zpracování nebo opracování podle článku 24 na produkty dovezené zpět, aby bylo možné posoudit, zda produkty předtím vyvezené dorazily do svého místa určení.

(25) Některé vývozy mohou vést k odklonu obchodu. Za účelem předcházení takovému odklonu je třeba podmínit výplatu náhrady nejen tím, že produkt opustil celní území Společenství, ale i tím, že byl dovezen do třetí země nebo prošel podstatným zpracováním nebo opracováním. V některých případech může být výplata náhrady navíc podmíněna skutečným uvedením produktu na trh ve třetí zemi dovozu nebo jeho podstatným zpracováním nebo opracováním.

(26) Pokud byl produkt zničen nebo poškozen dříve, než byl uveden na trh ve třetí zemi nebo než prošel podstatným zpracováním, náhrada nelze vyplatit. V takových případech by vývozce měl mít možnost prokázat, že vývoz se uskutečnil za takových hospodářských podmínek, které by za obvyklých podmínek vývoz umožnily.

[1] Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

(27) Financování vývozní operace Společenstvím je neoprávněné, pokud se zjistí, že vývozní operace není obvyklou obchodní transakcí, protože nemá žádný skutečný hospodářský účel a je provedena pouze za účelem získání hospodářské výhody financované Společenstvím.

(28) Je třeba zabránit tomu, aby se přidělovaly finanční prostředky Společenství na transakce, které neodpovídají cílům režimu vývozních náhrad. Toto nebezpečí existuje u produktů, které získaly vývozní náhrady, ale jsou následně dovezeny zpět do Společenství, aniž by prošly podstatným zpracováním nebo opracováním ve třetí zemi, a za které se při tomto zpětném dovozu platí oproti běžnému clu clo snížené nebo nulové na základě preferenční dohody nebo na základě rozhodnutí Rady. Za účelem menších omezení pro vývozce je vhodné používat taková opatření u nejcitlivějších produktů.

(29) Za účelem omezení nejistoty vývozců je vhodné osvobodit produkty dovezené zpět do Společenství po uplynutí dvou let ode dne vývozu od opatření týkajících se vrácení náhrad.

(30) Na jedné straně je třeba členským státům umožnit odmítnout poskytnutí náhrady nebo ji odebrat ve zřejmých případech, kdy bylo zjištěno, že transakce neodpovídá cílům režimu vývozních náhrad, a na druhé straně je třeba zabránit tomu, aby byla na vnitrostátní orgány kladena přílišná zátěž vyplývající z povinnosti soustavně prověřovat všechny dovozy.

(31) Je třeba, aby produkty dosahovaly takové jakosti, aby mohly být ve Společenství uvedeny na trh za obvyklých podmínek. Je nicméně vhodné přihlédnout ke zvláštním povinnostem vyplývajícím z norem, které jsou v platnosti ve třetích zemích určení.

(32) Některé produkty mohou pozbýt nárok na náhradu, pokud již nemají řádnou a uspokojivou obchodní jakost.

(33) Vývozní dávka se nepoužije tam, kde byla vývozní náhrada stanovena předem nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, protože vývoz musí být uskutečněn za podmínek stanovených předem nebo stanovených v rámci nabídkového řízení. Odpovídajícím způsobem je třeba stanovit, že pokud vývoz podléhá vývozní dávce stanovené předem nebo stanovené v rámci nabídkového řízení, musí se vývoz uskutečnit za stanovených podmínek, a proto nemůže získat nárok na vývozní náhradu.

(34) Aby se usnadnilo vývozcům financování jejich vývozů, je třeba oprávnit členské státy, aby jim poskytly zálohu na celou nebo část výše náhrady ihned, jakmile je přijato vývozní prohlášení nebo platební prohlášení, s výhradou, že byla složena jistota, kterou se ručí za vrácení této zálohy v případě, že se později ukáže, že náhrada neměla být vyplacena.

(35) K vrácení částky vyplacené před vývozem musí dojít tehdy, pokud se prokáže, že neexistuje nárok na vývozní náhrady nebo že existuje nárok na nižší náhradu. Vrácení musí zahrnovat dodatečnou částku, aby se předešlo zneužití. V případě vyšší moci se dodatečná částka vracet nemusí.

(36) Z nařízení Komise (EHS) č. 3002/92 ze dne 16. října 1992, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla pro ověřování použití a/nebo místa určení intervenčních produktů [1] vyplývá, že intervenční produkty musí dorazit do předepsaného místa určení. V důsledku toho nemohou být tyto produkty nahrazeny rovnocennými produkty.

(37) Pro vývoz daných produktů musí být stanovena lhůta.

(38) Pokud není dodržena lhůta pro vývoz nebo pro předložení dokladů nezbytných pro obdržení výplaty náhrady, není náhrada poskytnuta. Je třeba přijmout opatření obdobná těm, která jsou obsažena v nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty [2].

(39) V členských státech jsou produkty dodávané pro některé účely osvobozeny při jejich dovozu ze třetích zemí od dovozního cla. Pokud jsou jejich odbytiště důležitá, je třeba postavit produkty ze Společenství naroveň produktům, které jsou dovezeny ze třetích zemí. Je to zejména případ produktů používaných k zásobování plavidel a letadel.

(40) V případech zásobování plavidel a letadel a dodávek pro ozbrojené síly je možné stanovit zvláštní pravidla pro stanovení částky náhrady.

(41) Produkty naložené na palubu plavidla jako zásoby jsou používány ke spotřebě na plavidle. Tyto produkty, spotřebované v nezměněném stavu nebo po přípravě jídla na plavidle, opravňují k náhradě, která se použije pro produkty v nezměněném stavu. S ohledem na prostorová omezení v letadle musí být jídlo připraveno předtím, než je naloženo na palubu. Za účelem harmonizace je třeba zavést pravidla, která umožní, aby zemědělským produktům spotřebovaným na palubě letadla byly poskytnuty stejné náhrady jako produktům spotřebovaným po přípravě na palubě plavidel.

[1] Úř. věst. L 301, 17.10.1992, s. 17.
[2] Úř. věst. L 205, 3.8.1985, s. 5.

(42) Obchod týkající se zásobování plavidel a letadel je velmi specializovaný druh obchodu, který odůvodňuje vytvoření zvláštního režimu pro výplatu náhrad předem. Produkty a zboží dodané do zásobovacích skladů musí být následně dodány pro zásobování. Dodávky do těchto skladů nemohou být považovány za konečné vývozy pro účely stanovení nároku na náhradu.

(43) V případě, že se použijí tato zařízení a později se ukáže, že náhrada neměla být vyplacena, využívali by vývozci neprávem výhod bezúročné půjčky. Je proto třeba přijmout opatření, aby se předem zamezilo této neoprávněné výhodě.

(44) Za účelem zachování konkurenceschopnosti produktů Společenství dodávaných na plošiny v některých oblastech v blízkosti členských států musí být sazba poskytnutých náhrad sazbou platnou pro zásobování ve Společenství. Vyplacení sazby náhrady, která je vyšší než nejnižší sazba pro dodávky uskutečňované do určitého místa určení, nemůže být žádném případě oprávněné, ledaže by mohlo být s dostatečnou jistotou stanoveno, že zboží dorazilo do zamýšleného místa určení. Zásobování plošin v izolovaných mořských oblastech je nezbytně specializovanou operací, takže by mělo být možné vykonávat dostatečnou kontrolu nad tímto druhem dodávek. Za předpokladu, že budou vypracována přiměřená kontrolní opatření, se zdá rozumné použít pro tyto dodávky sazbu náhrady, která je platná pro zásobování ve Společenství. Je možné stanovit zjednodušený postup pro dodávky s menším významem. Vzhledem k tomu, že se šíře teritoriálních vod pohybuje od 3 do 12 mil podle členského státu, se zdá být rovněž odůvodněné považovat za vývozy dodávky na všechny plošiny nacházející se za hranicí tří mil.

(45) Pokud je vojenské námořní plavidlo patřící členskému státu zásobováno na volném moři vojenským námořním plavidlem operujícím z přístavu Společenství, je možné získat od příslušného orgánu doklad potvrzující dotyčnou dodávku. Pro tyto dodávky by měla být použita stejná sazba náhrady, jaká se používá pro zásobování v přístavu Společenství.

(46) Je žádoucí, aby zemědělské produkty používané při zásobování plavidel nebo letadel zakládaly nárok na stejnou náhradu bez ohledu na to, zda jsou dodány na palubu plavidla nebo letadla nacházejícího se ve Společenství, nebo mimo Společenství.

(47) Dodávky pro zásobování ve třetích zemích mohou být uskutečňovány přímo nebo nepřímo. Je třeba zavést kontrolní systémy vhodné pro každý způsob dodávky.

(48) Podle ustanovení čl. 161 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 není ostrov Helgoland místem určení, které má nárok na výplatu náhrad. Na ostrově Helgoland by se měla podporovat spotřeba zemědělských produktů ze Společenství a za tímto účelem je třeba přijmout nezbytná ustanovení.

(49) Po té, co vstoupila v platnost Prozatímní dohoda o obchodu a celní unii mezi Společenstvím a San Marinem [1], již netvoří území tohoto státu součást celního území Společenství. Z článků 1, 5 a 7 uvedené dohody vyplývá, že ceny zemědělských produktů jsou uvnitř celní unie na stejné úrovni a že tedy neexistuje žádný hospodářský důvod pro poskytování vývozních náhrad pro zemědělské produkty ze Společenství, které jsou zasílané do San Marina.

(50) Pokud je žádost o vrácení nebo prominutí cla následně zamítnuta, mohou dát případně produkty vzniknout nároku na vývozní náhradu nebo budou případně podléhat vývozní dávce nebo vývoznímu poplatku. V důsledku tohoto je nezbytné vytvořit zvláštní ustanovení.

(51) Obecně platí, že se ozbrojené síly mající základny ve třetí zemi a nepodléhající velení této země, mezinárodní organizace a diplomatická zastoupení sídlící ve třetí zemi zásobují bez dovozního cla. Zdá se být možné přijmout zvláštní opatření – v případě ozbrojených sil, které jsou buď pod velením členského státu nebo pod velením mezinárodní organizace, jejímž členem je nejméně jeden členský stát, dále v případě mezinárodních organizací, jejichž členem je nejméně jeden členský stát, a v případě diplomatických zastoupení – která stanoví, že dovoz se prokáže předložením zvláštního dokladu.

(52) Je třeba stanovit, že náhrada je vyplacena členským státem, na jehož území bylo přijato vývozní prohlášení.

(53) Může se stát, že z důvodu okolností, které nelze přičíst vývozci, nemůže být předložen kontrolní výtisk T5, přestože produkt opustil celní území Společenství nebo dorazil do zvláštního místa určení. Taková situace může vytvořit překážku obchodu. V takovém případě je třeba jako rovnocennou náhradu uznat jiné doklady.

(54) Z důvodu řádné správy je třeba vyžadovat, aby byly žádosti o vyplacení náhrady, ke kterým jsou přiložené všechny ostatní doklady nezbytné k výplatě náhrady, podány v přiměřené lhůtě, s výjimkou případu vyšší moci, zejména pokud nebylo možné dodržet lhůtu kvůli administrativním průtahům, které nelze přičíst vývozci.

(55) Lhůta, ve které se provádí výplata vývozních náhrad, se liší podle členského státu. Aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže, měla by se zavést maximální jednotná lhůta pro výplatu těchto náhrad platebními agenturami.

[1] Úř. věst. L 359, 9.12.1992, s. 13.

(56) Vývozy velmi malých množství produktů nemají žádný hospodářský význam a zbytečně zatěžují příslušné orgány. Příslušným orgánům členských států by měla být dána možnost nevyplácet náhrady pro takové vývozy.

(57) Platné předpisy Společenství stanoví, že vývozní náhrady jsou poskytovány pouze na základě objektivních měřítek, zejména co se týče množství, povahy a vlastností vyváženého produktu a jeho zeměpisného místa určení. Na základě získaných zkušeností je třeba v rámci boje s nesrovnalostmi, a zejména s podvody na úkor rozpočtu Společenství, přijmout opatření k odebrání neoprávněně vyplacených částek a sankce, které přimějí vývozce, aby dodržovali pravidla Společenství.

(58) Aby se zajistilo správné fungování režimu vývozních náhrad, musí být sankce uplatněny nezávisle na subjektivním aspektu zavinění. Je nicméně vhodné od uložení sankce v určitých případech upustit, zejména pokud se jedná o zjevné, příslušným orgánem uznané pochybení, a stanovit přísnější sankce v případech tam, kde se jedná o úmyslné akty. Tato opatření jsou nezbytná a musí být přiměřená, dostatečně odrazující a používaná jednotně ve všech členských státech.

(59) Za účelem zajištění rovného zacházení pro vývozce v členských státech je třeba výslovně stanovit, co se vývozních náhrad týče, že jakákoli neoprávněně vyplacená částka bude příjemcem vrácena i s úroky, a přesně určit postup pro tuto platbu. Za účelem lepší ochrany finančních zájmů Společenství je třeba přijmout opatření, podle kterých tam, kde je převeden nárok na náhradu, by měla být tato povinnost rozšířena na nabyvatele. Získané částky, úroky a vybrané sankční obnosy musí být připsány Evropskému zemědělskému záručnímu fondu (EZZF) v souladu se zásadami stanovenými v článku 9 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky ([1]).

(60) Za účelem zajištění jednotného uplatňování zásady legitimního očekávání v případě úhrady neoprávněně vyplacených částek na celém území Společenství je třeba stanovit podmínky, za kterých se lze dovolávat této zásady, aniž je dotčeno nakládání s neoprávněně vyplacenými částkami, jak je stanoveno zejména v článcích 9 a 31 nařízení (ES) č. 1290/2005.

(61) Vývozce musí být odpovědný zejména za jednání třetí strany, která by mohla umožnit neoprávněné získání dokladů potřebných pro výplatu náhrad.

(62) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

([1]) Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Aniž jsou dotčena odchylná ustanovení v předpisech Společenství týkající se některých produktů, stanoví toto nařízení společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad (dále jen „náhrady“):

a) pro produkty odvětví uvedených v čl. 162 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007;

b) podle článku 63 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ([2]).

Článek 2

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „produkty“ produkty uvedené v článku 1 a zboží,

— „základními produkty“ produkty určené pro vývoz po zpracování na zpracované produkty nebo na zboží; zboží určené pro vývoz po zpracování je také považováno za základní produkty,

— „zpracovanými produkty“ produkty získané zpracováním základních produktů, a na které se použijí vývozní náhrady,

— „zbožím“ zboží vyjmenované v příloze II nařízení Komise (ES) č. 1043/2005 ([3]);

b) „dovozním clem“ cla a poplatky s rovnocenným účinkem a jiné dovozní poplatky zavedené v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních úprav obchodu, jež se vztahují na některé druhy zboží vzniklé zpracováním zemědělských produktů;

c) „členským státem vývozu“ členský stát, ve kterém je přijato vývozní prohlášení;

d) „stanovením náhrady předem“ stanovení náhrady v den podání žádosti o vývozní licenci nebo osvědčení o stanovení náhrady předem; sazba se upravuje o jakékoliv zvýšení nebo opravné částky použitelné na náhradu;

([2]) Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24.

e) „rozlišenou náhradou“:

— stanovení více sazeb náhrady pro stejný produkt podle třetí země určení nebo

— stanovení jedné nebo více sazeb náhrady pro stejný produkt podle třetí země určení a nestanovení náhrady pro jednu nebo více třetích zemí;

f) „rozlišenou částí náhrady“ část náhrady odpovídající celkové částce náhrady snížené o vyplacenou náhradu nebo o náhradu, která má být vyplacena na základě prokázání výstupu z celního území Společenství vypočtená v souladu s článkem 25;

g) „vývozem“ splnění vývozních celních formalit, následované výstupem produktů z celního území Společenství;

h) „kontrolním výtiskem T5“ doklad uvedený v článcích 912a až 912g nařízení (EHS) č. 2454/93;

i) „vývozcem“ fyzická nebo právnická osoba, která má nárok na náhradu. Pokud se musí nebo může použít vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem, má nárok na náhradu držitel licence nebo případně její nabyvatel. Vývozce pro celní účely se může lišit od vývozce ve smyslu tohoto nařízení s ohledem na vztahy mezi hospodářskými subjekty podle soukromého práva, není-li stanoveno jinak ve zvláštních ustanoveních nařízení (ES) č. 1234/2007 nebo v prováděcích pravidlech k tomuto nařízení;

j) „zálohou na náhradu“ částka rovnající se nejvýše vývozní náhradě vyplacené od okamžiku přijetí vývozního prohlášení;

k) „sazbou náhrady stanovenou v rámci nabídkového řízení“ výše náhrady nabídnutá vývozcem a přijatá prostřednictvím nabídkového řízení;

l) „celním územím Společenství“ území uvedená v článku 3 nařízení (EHS) č. 2913/92;

m) „nomenklaturou náhrad“ nomenklatura zemědělských produktů pro vývozní náhrady v souladu s nařízením Komise (EHS) č. 3846/87 ([1]);

n) „vývozní licencí“ doklad uvedený v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 376/2008 ([2]);

o) „vzdálenou oblastí s náhradou“ všechna místa určení, pro která se stejná rozlišená, nenulová část náhrady použije pro určitý produkt, s výjimkou vyloučených míst určení pro tyto produkty, které stanoví příloha I;

p) „zemí bez námořního přístavu“ třetí země bez vlastního námořního přístavu, jejíž zásobování zajišťuje námořní přístav jiné třetí země;

q) „překládkou“ pohyb produktů z jednoho dopravního prostředku na jiný dopravní prostředek s cílem jeho okamžité přepravy do třetí země nebo na území určení.

2. Pro účely tohoto nařízení se náhrady stanovené v rámci nabídkového řízení považují za náhrady stanovené předem.

3. Pokud vývozní prohlášení zahrnuje několik různých kódů nomenklatury náhrad nebo kódů kombinované nomenklatury, jsou položky týkající se každého z těchto kódů považovány za samostatná prohlášení.

HLAVA II

VÝVOZY DO TŘETÍCH ZEMÍ

KAPITOLA 1

Nárok na náhradu

Oddíl I

Obecná ustanovení

Článek 3

Aniž jsou dotčeny články 25, 27 a 28 tohoto nařízení a čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([3]), nárok na náhradu vzniká:

— při opuštění celního území Společenství, pokud se na všechny třetí země vztahuje jednotná sazba náhrady,

— při dovozu do určené třetí země, pokud se na tuto třetí zemi vztahuje rozlišená náhrada.

Článek 4

1. Nárok na náhradu je podmíněn předložením vývozní licence, která obsahuje stanovení náhrady předem, kromě případu vývozů zboží.

K získání náhrady se však nevyžaduje licence:

— pokud vyvážená množství na jedno vývozní prohlášení jsou nižší nebo se rovnají množstvím uvedeným v příloze II nařízení (ES) č. 376/2008,

([1]) Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1.

([2]) Úř. věst. L 114, 26.4.2008, s. 3.

([3]) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

— v případech stanovených v článcích 6, 33, 37, 41, 42 a v čl. 43 odst. 1,

— pro dodávky ozbrojeným silám členských států majícím základny ve třetích zemích.

2. Odchylně od odstavce 1 je vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem platná také pro vývoz produktu s dvanáctimístným číselným kódem, který je jiný, než kód uvedený v licenci v kolonce 16, jestliže oba produkty náleží:

— do stejné kategorie stanovené v článku 13 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 376/2008 nebo

— do stejné skupiny produktů, pokud dotyčné skupiny produktů byly pro tento účel vytvořeny postupem podle článku 195 nařízení (ES) č. 1234/2007.

Na případy uvedené v prvním pododstavci se vztahují následující podmínky:

— je-li sazba náhrady odpovídající skutečnému produktu rovna nebo je vyšší než sazba platná pro produkt uvedený v licenci v kolonce 16, použije se tato druhá sazba,

— je-li sazba náhrady odpovídající skutečnému produktu nižší než sazba platná pro produkt uvedený v licenci v kolonce 16, je náhrada, která má být vyplacena, náhradou získanou použitím sazby odpovídající skutečnému produktu, sníženou – s výjimkou případu vyšší moci – o 20 % rozdílu mezi náhradou týkající se produktu uvedeného v licenci v kolonce 16 a náhradou pro skutečný produkt.

Pokud se použije ustanovení druhé odrážky druhého pododstavce a čl. 25 odst. 3 písm. b), je snížení náhrady odpovídající skutečnému produktu a skutečnému místu určení vypočteno na základě rozdílu mezi náhradou týkající se produktu a místa určení uvedeného v licenci a náhradou odpovídající skutečnému produktu a skutečnému místu určení.

Pro účely tohoto odstavce jsou vzaty v úvahu jako sazby náhrady sazby, které jsou platné v den, ve kterém byla podána žádost o licenci. Je-li to nezbytné, jsou tyto sazby upraveny v den přijetí vývozního prohlášení.

3. Pokud se ustanovení odstavce 1 nebo 2 a článek 48 použijí na jednu a téže vývozní operaci, je částka vyplývající z použití odstavců 1 nebo 2 snížena o výši sankce uvedenou v článku 48.

Článek 5

1. Dnem vývozu se rozumí den, ve kterém celní orgány přijmou vývozní prohlášení, ve kterém se uvádí, že bude požádáno o náhradu.

2. Den přijetí vývozního prohlášení je rozhodující pro:

a) sazbu náhrady, která se použije, nedošlo-li ke stanovení náhrady předem;

b) jakékoli úpravy, kterými má případně projít sazba náhrady, došlo-li ke stanovení náhrady předem;

c) množství, povahu a vlastnosti vyváženého produktu.

3. Jakýkoli jiný úkon, který má stejný právní účinek jako přijetí vývozního prohlášení, je považován za toto přijetí.

4. Doklad použitý při vývozu pro získání nároku na náhradu musí obsahovat všechny údaje nezbytné k výpočtu náhrady a zejména:

a) u produktů:

— popis produktů, případně zjednodušený, podle nomenklatury vývozních náhrad spolu s kódem nomenklatury náhrad a, kde je to nezbytné k výpočtu náhrady, složení příslušného produktu nebo odkaz na toto složení,

— čistou hmotnost produktů nebo případně množství vyjádřené v měrných jednotkách, které mají být vzaty v úvahu při výpočtu náhrady;

b) v případě zboží se použijí ustanovení nařízení (ES) č. 1043/2005.

5. V okamžiku přijetí nebo v okamžiku úkonu uvedeného v odstavci 3 jsou produkty umístěny pod celní kontrolu v souladu s čl. 4 body 13 a 14 nařízení (EHS) č. 2913/92, dokud neopustí celní území Společenství.

6. Odchylně od čl. 282 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2454/93 může být v povolení o zjednodušeném celním prohlášení stanoveno, že zjednodušené prohlášení bude obsahovat odhad čisté hmotnosti produktů, které jsou vyváženy volně ložené nebo v nestandardizovaných jednotkách, u nichž může být přesná hmotnost určena až po dokončení nakládky na dopravní prostředek.

Jakmile je nakládka dokončena, musí být podáno dodatečné prohlášení uvádějící přesnou čistou hmotnost. Musí být provázeno písemným dokladem o naložené přesné čisté hmotnosti.

Žádná náhrada není poskytnuta pro množství, které přesahuje 110 % odhadované čisté hmotnosti. Pokud je skutečně naložená hmotnost nižší než 90 % odhadované čisté hmotnosti, sníží se náhrada pro skutečně naloženou čistou hmotnost o 10 % rozdílu mezi náhradou odpovídající 90 % odhadované čisté hmotnosti a náhradou odpovídající skutečně naložené hmotnosti. Avšak v případě vývozu námořní nebo vnitrozemskou lodní dopravou, pokud vývozce může předložit doklad potvrzený osobou odpovědnou za dopravní prostředek, že nenaložení jeho veškerého zboží je způsobeno omezeními spojenými s tímto druhem přepravy nebo nadměrností nákladu, kterou lze přičíst jednomu nebo několika dalším vývozcům, náhrada je vyplacena pro skutečně

naloženou čistou hmotnost. Pokud vývozce použil místní celní řízení stanovené v článku 283 nařízení (EHS) č. 2454/93, tento pododstavec se použije pod podmínkou, že celní orgány schválily opravu záznamů, do nichž byly vyvážené produkty zapsány.

Za produkty v nestandardizovaných jednotkách se považují: živá zvířata, jatečně upravená těla (půlky), čtvrti, přední části, kýty, plece, boky a hřbety.

7. Všechny osoby, které vyvážejí produkty, pro které žádají poskytnutí náhrady, jsou povinny:

a) podat vývozní prohlášení u příslušného celního úřadu v místě, kde budou produkty naloženy pro přepravu k vývozu;

b) uvědomit tento celní úřad nejméně 24 hodin před zahájením nakládky a uvést předpokládanou dobu trvání nakládky. Příslušné orgány mohou stanovit jinou lhůtu než 24 hodin.

Za místo nakládky pro přepravu produktů určených k vývozu může být považováno:

a) pokud jde o vyvážené produkty naložené v kontejnerech, místo, kde jsou produkty naloženy do kontejnerů;

b) pokud jde o vyvážené produkty volně ložené, v pytlích, v kartonech, bednách, lahvích atd. a nenaložené do kontejnerů, místo, kde je naložen dopravní prostředek, ve kterém produkty opustí celní území Společenství.

Příslušný celní úřad může povolit nakládku poté, co přijal vývozní prohlášení a před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci písm. b).

Produkty se označí vhodným způsobem před ohlášeným časem zahájení nakládky. Příslušný celní úřad musí být schopen provést fyzickou kontrolu a identifikovat zboží pro přepravu k úřadu výstupu z celního území Společenství.

Pokud z administrativních důvodů nebo jiných řádně odůvodněných příčin není možno použít ustanovení prvního pododstavce, lze podat vývozní prohlášení pouze u příslušného celního úřadu v příslušném členském státě a v případě provádění fyzické kontroly v souladu s nařízením (ES) č. 1276/2008 musí být předložené zboží úplně vyloženo. Avšak úplná vykládka není povinná, pokud příslušné orgány mohou provést důkladnou fyzickou kontrolu.

8. Na zboží, pro které se žádají vývozní náhrady, musí být celním úřadem vývozu nebo pod jeho dohledem připevněny celní závěry. Článek 340a a čl. 357 odst. 2, 3 a 4 nařízení (EHS) č. 2454/93 se použijí obdobně.

Před připevněním celních závěr celní úřad zrakem zkontroluje shodu mezi produkty a vývozními prohlášeními. Počet zrakových kontrol není nižší než 10 % počtu vývozních prohlášení, jiných než prohlášení, která se vztahují na produkty, které byly fyzicky zkontrolovány nebo vybrány k fyzické kontrole podle článku 3 nařízení (ES) č. 1276/2008. Celní úřad zaznamená tuto kontrolu do kolonky D kontrolního výtisku T5 nebo rovnocenného dokumentu ve formě jednoho z údajů uvedených v příloze II tohoto nařízení.

Článek 6

Odchylně od čl. 5 odst. 2, pokud vyvážená množství nepřesahují 5 000 kilogramů produktu na kód nomenklatury náhrad v případě obilovin nebo 500 kilogramů na kód nomenklatury náhrad nebo kód kombinované nomenklatury v případě jiných produktů a pokud se tyto vývozy uskutečňují opakovaně, může členský stát povolit, že pro stanovení použitelné náhrady nebo, je-li náhrada stanovena předem, pro jakékoli změny na ní provedené, je rozhodný poslední den v měsíci.

Pokud je náhrada stanovena předem nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, licence musí být platná poslední den měsíce vývozu.

Vývozce oprávněný k tomuto postupu nemůže na množství uvedená v prvním pododstavci použít obvyklý postup.

Rozhodnou skutečností pro směnný kurz použitelný na náhradu je rozhodná skutečnost podle čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 1913/2006.

Článek 7

1. Aniž jsou dotčeny články 15 a 27, je výplata náhrady podmíněna prokázáním, že produkty, pro něž bylo přijato vývozní prohlášení, opustily celní území Společenství v nezměněném stavu nejpozději do 60 dnů od tohoto přijetí.

Na množství produktů, která byla odebrána jako vzorek při plnění vývozních celních formalit a nebyla následně vrácena, je nicméně pohlíženo, jako kdyby nebyla odebrána z čisté hmotnosti dotyčných produktů.

2. Pro účely tohoto nařízení jsou palubní zásoby dodané na vrtné nebo těžební plošiny vymezené v čl. 41 odst. 1 písm. a) považovány za zásoby, které opustily celní území Společenství.

3. Zmrazení nemá vliv na soulad produktů s odstavcem 1.

To se vztahuje také na opětovné balení s podmínkou, že toto opětovné balení nemá za následek změnu kódu produktu v nomenklatuře náhrad nebo kódu zboží v kombinované nomenklatuře. Opětovné balení se může uskutečnit pouze poté, co k tomu celní orgány daly souhlas.

Dojde-li k opětovnému balení, uvede se do kontrolního výtisku T5 příslušná poznámka.

Připevnění nebo změna etiket mohou být povoleny za stejných podmínek jako opětovné balení podle druhého a třetího pododstavce.

4. Pokud z důvodu vyšší moci nemůže vývozce dodržet lhůtu uvedenou v odstavci 1, může být tato lhůta na žádost vývozce prodloužena na takovou dobu, jakou příslušný orgán členského státu vývozu považuje v daných podmínkách za nezbytnou.

Článek 8

Pokud je před opuštěním celního území Společenství produkt, pro který bylo přijato celní prohlášení, přepravován přes jiná území Společenství, než je území členského státu vývozu, prokáže se řádně potvrzeným originálem kontrolního výtisku T5, že produkt opustil celní území Společenství.

V kontrolním výtisku se vyplní kolonky 33, 103 a 104 a případně 105. Do kolonky 104 se uvede příslušná poznámka.

Pokud se žádá o náhrady, v kolonce 107 se uvede jedna z poznámek podle přílohy III.

Článek 9

Vývozce uvede sazbu vývozních náhrad v eurech za jednu jednotku produktu nebo zboží v den stanovení náhrady předem, jak je uvedeno ve vývozní licenci nebo osvědčení podle nařízení (ES) č. 376/2008 nebo v osvědčení o náhradě podle kapitoly III nařízení (ES) č. 1043/2005, v kolonce 44 vývozního prohlášení nebo jeho elektronické formy a v kolonce 106 kontrolního výtisku T5 nebo v rovnocenném dokumentu. Pokud nebyly vývozní náhrady stanoveny předem, lze použít údaje o předcházejících platbách náhrad za stejné produkty nebo zboží, ne však starší než 12 měsíců. Pokud produkt nebo zboží určené k vývozu nepřekročí hranice jiného členského státu a pokud národní měna není euro, sazby náhrad mohou být uvedeny v národní měně.

Příslušné orgány mohou osvobodit vývozce od požadavků stanovených v prvním pododstavci, pokud administrativa využívá systém, prostřednictvím něhož mají příslušné útvary k dispozici totožné informace.

Vývozce si může vybrat uvedení jednoho z údajů uvedených v příloze IV ve vývozních prohlášeních, kontrolních výtiscích T5 a rovnocenných dokumentech, které se vztahují na částku vývozních náhrad nižší než 1 000 EUR.

Článek 10

1. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu po moři se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Pokud příslušné orgány potvrdily kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkty opustily celní území Společenství, mohou být dotyčné produkty, s výjimkou případu vyšší moci, navráceny k dočasnému uskladnění nebo v něm setrvat nebo zůstat v celně schváleném určení zboží na celním území Společenství pouze za účelem překládky v jednom nebo ve více přístavech nacházejících se ve stejném členském státě nebo v jiném členském státě po dobu nejvýše 28 dnů. Tato lhůta se nepoužije, pokud produkty opustily poslední přístav na celním území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

b) Výplata náhrady je podmíněna prokázáním platební agenturou:

— prohlášením vývozce, že produkty nebudou přeloženy v jiném přístavu Společenství, nebo

— že ustanovení písmene a) bylo dodrženo. Prokázání proběhne zejména na základě přepravního dokladu nebo dokladů nebo jejich kopie nebo fotokopie, které provázejí produkty od prvního přístavu, ve kterém byly doklady uvedené v písmenu a) potvrzeny, až do příchodu do třetí země, ve které mají být dotyčné produkty vyloženy.

Prohlášení uvedená v první odrážce podléhají přiměřeným namátkovým kontrolám prováděným platební agenturou. Za tímto účelem se vyžaduje prokázání prostředky uvedenými ve druhé odrážce.

V případech vývozu plavidlem, zajišťujícím přímou přepravní službu do přístavu třetí země bez zastávky v jiném přístavu Společenství, mohou členské státy použít pro účely první odrážky zjednodušený postup.

c) Namísto podmínek stanovených v písmenu b) si členský stát určení kontrolního výtisku T5 nebo členský stát použití vnitrostátního dokladu jako důkazu může vymínit, že kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, bude potvrzen pouze po předložení přepravního dokladu, který uvádí konečné místo určení mimo celní území Společenství.

V tomto případě doplní příslušný orgán členského státu určení kontrolního výtisku T5 nebo členského státu, kde se jako důkaz používá vnitrostátní doklad, do kolonky Kontrola použití a/nebo místa určení v rubrice Poznámky kontrolního výtisku T5 nebo v odpovídající rubrice vnitrostátního dokladu jednu z poznámek uvedených v příloze V.

Dodržování ustanovení tohoto písmene podléhá přiměřeným namátkovým kontrolám na, které provádí platební agentura.

d) Zjistí-li se, že nebyly dodrženy podmínky stanovené v písmenu a), považují se pro účely článku 47 za den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článku 7.

2. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu po silnici, po vnitrostátní vodní cestě nebo po železnici se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Pokud příslušné orgány potvrdily kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkty opustily celní území Společenství, mohou být dotyčné produkty, s výjimkou případu vyšší moci, navráceny k dočasnému uskladnění nebo v něm setrvat nebo zůstat v celně schváleném určení zboží na celním území Společenství pouze za účelem tranzitní operace po dobu nejvýše 28 dnů. Tato lhůta se nepoužije, pokud dotyčné produkty opustily definitivně celní území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

b) Dodržování ustanovení písmene a) podléhá přiměřeným namátkovým kontrolám, které provádí platební agentura. V těchto případech se vyžadují přepravní doklady, které provázejí produkty až do příchodu do třetí země, ve které mají být dotyčné produkty vyloženy.

Zjistí-li se, že nebyly dodrženy podmínky stanovené v písmenu a), považují se pro účely článku 47 za den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článku 7.

Je-li překročena jak lhůta 60 dnů stanovená v čl. 7 odst. 1, tak lhůta 28 dnů stanovená v písmenu a), rovná se částka, o kterou je snížena náhrada, nebo část jistoty, která propadá, částce odpovídající vyššímu z těchto dvou překročení.

3. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu letecky se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Příslušné orgány mohou potvrdit kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, pouze po předložení přepravního dokladu, který uvádí konečné místo určení mimo celní území Společenství.

b) Zjistí-li se po splnění formalit uvedených v písmenu a), že produkty setrvaly, s výjimkou případu vyšší moci, během překládky na jednom nebo více letištích na celním území Společenství více než 28 dnů, považují se pro účely článku 47 za den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článku 7.

Je-li překročena jak lhůta 60 dnů stanovená v čl. 7 odst. 1, tak lhůta 28 dnů stanovená v tomto písmenu, rovná se částka, o kterou je snížena náhrada, nebo část jistoty, která propadá, částce odpovídající vyššímu z těchto dvou překročení.

c) Dodržování ustanovení tohoto odstavce podléhá přiměřeným namátkovým kontrolám, které provádí platební agentura.

d) Lhůta 28 dnů stanovená v písmenu b) se nepoužije, pokud dotyčné produkty opustily definitivně celní území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

Článek 11

1. Je-li v členském státě vývozu produkt propuštěn do jednoho ze zjednodušených tranzitních režimů Společenství pro přepravu zboží po železnici nebo ve velkokapacitních kontejnerech podle článků 412 až 442a nařízení (EHS) č. 2454/93, aby byl dopraven do železniční stanice určení nebo dodán příjemci mimo celní území Společenství, není výplata náhrady podmíněna předložením kontrolního výtisku T5.

2. Pro účely odstavce 1 příslušný celní úřad dbá o to, aby v dokladu vydaném za účelem výplaty náhrady byla uvedena tato poznámka: „Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech“.

3. Celní úřad, u kterého jsou produkty propuštěny do jednoho z režimů uvedených v odstavci 1, nesmí povolit změnu přepravní smlouvy, která má za následek, že přeprava končí uvnitř Společenství, ledaže se ukáže, že:

— již vyplacená náhrada byla vrácena nebo

— příslušné orgány podnikly nezbytné kroky, aby náhrada nebyla vyplacena.

Pokud však byla náhrada vyplacena podle odstavce 1 a pokud produkt neopustil celní území Společenství ve stanovené lhůtě, příslušný celní úřad uvědomí o této skutečnosti subjekt pověřený výplatou náhrady a sdělí mu co nejdříve všechny nezbytné údaje. V těchto případech je náhrada považována za vyplacenou neoprávněně.

4. Je-li produkt, který se pohybuje v rámci režimu vnějšího tranzitu Společenství podle článku 91 až 97 nařízení (EHS) č. 2913/92 nebo v rámci společného tranzitního režimu podle Úmluvy o společném tranzitním režimu ([1]), propuštěn v jiném členském státě, než je členský stát vývozu, do jednoho z režimů uvedených v odstavci 1, aby byl dopraven do stanice

([1]) Úř. věst. L 226, 13.8.1987, s. 2.

určení nebo aby byl dodán adresátovi mimo celní území Společenství, uvede celní úřad, u kterého byl produkt propuštěn do jednoho z výše uvedených režimů, na zadní stranu originálu kontrolního výtisku T5 do kolonky Kontrola použití a/nebo místa určení v rubrice Poznámky jednu z poznámek uvedených v příloze VI.

V případě změny přepravní smlouvy, která má za následek, že přeprava končí uvnitř Společenství, se odstavec 3 použije obdobně.

5. Je-li produkt převzat železniční společností v členském státě vývozu nebo v jiném členském státě a pohybuje se v režimu vnějšího tranzitu Společenství nebo ve společném tranzitním režimu v rámci přepravní smlouvy pro kombinovanou železniční a silniční dopravu, aby byl dopraven po železnici do místa určení mimo celní území Společenství, uvede celní úřad, do jehož územní působnosti spadá nebo v jehož blízkosti se nachází nádraží, ve kterém železniční společnost produkt přebírá, na zadní stranu originálu kontrolního výtisku T5 do kolonky Kontrola použití a/nebo místa určení v rubrice Poznámky jednu z poznámek uvedených v příloze VII.

V případě změny přepravní smlouvy pro kombinovanou železniční a silniční dopravu, která má za následek, že přeprava, která měla končit mimo Společenství, končí uvnitř Společenství, smějí železniční orgány plnit změněnou smlouvu pouze s předchozím souhlasem úřadu odeslání; v tomto případě se odstavec 3 použije obdobně.

Článek 12

1. Náhrady se poskytují pro produkty, které bez ohledu na celní situaci týkající se balení mají původ ve Společenství a jsou v něm ve volném oběhu.

Pro produkty v odvětví cukru uvedené v čl. 162 odst. 1 písm. a) bodu iii) a písm. b) nařízení (ES) č. 1234/2007 se použije pouze podmínka týkající se volného pohybu.

2. Pro poskytnutí náhrady mají produkty původ ve Společenství, pokud jsou zcela získány ve Společenství nebo pokud prošly posledním podstatným zpracováním nebo opracováním ve Společenství v souladu s články 23 nebo 24 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Aniž je dotčen odstavec 4, nesplňují podmínky pro náhradu produkty získané ze:

a) surovin pocházejících ze Společenství a

b) zemědělských surovin, na něž se vztahují nařízení uvedená v článku 1, dovezených ze třetích zemí, které neprošly podstatným zpracováním ve Společenství.

3. Pokud je poskytnutí náhrady podmíněno původem produktu ve Společenství, vývozci jsou povinni učinit prohlášení o původu tak, jak je vymezeno v odstavci 2, v souladu se stávajícími pravidly Společenství.

4. Pokud jsou vyváženy složené produkty, u nichž je náhrada stanovena pro jednu nebo více jejich složek, je náhrada pro tuto složku nebo složky poskytnuta, pokud tato složka nebo složky splňují podmínky stanovené v odstavci 1.

Náhrada je rovněž poskytnuta, pokud složka nebo složky, na základě kterých je podána žádost o náhradu, pocházely ze Společenství a/nebo byly ve volném oběhu podle odstavce 1 a už se nenacházejí ve volném oběhu výlučně z důvodu jejich začlenění do jiných produktů.

5. Pro účely odstavce 4 se za náhrady stanovené na základě složky považují náhrady pro:

a) produkty z odvětví obilovin, vajec, rýže, cukru, mléka a mléčných výrobků vyvážené ve formě zboží uvedeného v příloze II nařízení (ES) č. 1043/2005;

b) bílý cukr a surový cukr kódu KN 1701, isoglukózu kódů KN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 a 1702 90 30 a řepné a třtinové sirupy kódů KN 1702 60 95 a 1702 90 95 použité v produktech uvedených v čl. 1 písm. j) nařízení (ES) č. 1234/2007;

c) mléko a mléčné výrobky a cukr vyvážené ve formě produktů kódů KN 0402 10 91 až 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 až 39, 0403 90 31 až 39, 0403 90 61 až 69, 0404 10 26 až 38, 0404 10 72 až 84 a 0404 90 81 až 89 a vyvážené ve formě produktů kódu KN 0406 30, které nejsou produkty pocházejícími z členských států nebo produkty pocházejícími ze třetích zemí, které jsou ve volném oběhu v členských státech.

Článek 13

1. Sazbou náhrady platnou pro směsi podle kapitol 2, 10 a 11 kombinované nomenklatury je sazba platná:

a) v případě směsí, u nichž jedna ze složek představuje nejméně 90 % hmotnosti, pro tuto složku;

b) v případě jiných směsí pro složku, pro kterou platí nejnižší sazba náhrady. V případech, kde jedna nebo více složek těchto směsí nemá nárok na náhradu, není pro takovéto směsi poskytnuta žádná náhrada.

2. Pro účely výpočtu náhrad pro sady zboží a složené zboží, se každá složka považuje za samostatný produkt.

3. Ustanovení odstavce 1 a 2 se nepoužijí na směsi, sady zboží a složené zboží, pro která jsou stanovena zvláštní pravidla pro výpočet.

Článek 14

Ustanovení týkající se stanovení náhrady předem a úprav, kterými sazba náhrady projde, se použijí pouze na produkty, pro které je stanovena sazba náhrady rovná nule nebo větší než nula.

Oddíl 2

Rozlišená náhrada

Článek 15

Pokud se sazba náhrady rozlišuje podle místa určení, náhrady se vyplatí v závislosti na dodatečných podmínkách stanovených v článcích 16 a 17.

Článek 16

1. Do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení produkty musí:

a) být dovezeny v nezměněném stavu do třetí země nebo do jedné ze třetích zemí, pro které je náhrada stanovena, nebo

b) být vyloženy v nezměněném stavu ve vzdálené oblasti s náhradou, pro kterou je náhrada stanovena podle podmínek stanovených v čl. 24 odst. 1 písm. b) a čl. 24 odst. 2.

Za podmínek stanovených v článku 46 však mohou být poskytnuty dodatečné lhůty.

2. Produkty, u nichž není žádným způsobem patrné, že došlo k zpracování, se považují za dovezené v nezměněném stavu.

Aniž je dotčen soulad s odstavcem 1, mohou být nicméně před dovozem provedeny následující formy manipulace, které mají zajistit uchování produktů:

a) inventura;

b) umístění značek, pečetí, etiket nebo jiných podobných rozlišovacích znaků na produkty nebo na zboží nebo na jejich obaly, pokud toto umístění nemůže vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

c) úprava označení a čísel balíčků nebo změny etiket, pokud tyto změny nemohou vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

d) balení, vybalování, změna balení nebo oprava balení, pokud tyto formy manipulace nemohou vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

e) větrání;

f) chlazení a

g) zmrazení.

Kromě toho se produkty považují za dovezené v nezměněném stavu, pokud byly zpracovány před dovozem, za podmínky, že zpracování proběhlo ve třetí zemi, do které byly všechny produkty získané tímto zpracováním dovezeny.

3. Produkt se považuje za dovezený, pokud jsou splněny dovozní celní formality, zejména formality týkající se výběru dovozních cel ve třetí zemi.

4. Rozlišená část náhrady je vyplacena podle hmotnosti produktů, které prošly dovozními celními formalitami ve třetí zemi; nepřihlíží se však ke změnám v hmotnosti, ke kterým může dojít během dopravy jako výsledek přirozených příčin a které příslušné orgány uznají, nebo změnám v hmotnosti v důsledku odebrání vzorků uvedených v čl. 7 odst.1 druhém pododstavci.

Článek 17

1. Splnění dovozních celních formalit se prokáže předložením jednoho z těchto dokladů podle výběru dovozce:

a) celního dokladu, jeho kopie nebo fotokopie nebo výtisku s rovnocennými informacemi elektronicky zaznamenanými příslušným celním orgánem; shoda této kopie, fotokopie nebo výtisku s originálem nebo s elektronickými informacemi musí být ověřena jedním z těchto orgánů:

   i) orgánem, který potvrdil originál dokladu, nebo elektronicky zaznamenal rovnocennou informaci,

   ii) úřadem příslušné dotyčné třetí země,

   iii) úřadem jednoho z členských států v dotyčné třetí zemi,

   iv) subjektem pověřeným výplatou náhrady;

b) osvědčení o vykládce a dovozu vystaveného schválenou mezinárodní kontrolní a dozorčí společností (dále jen „dozorčí společnost“) v souladu s pravidly stanovenými v kapitole III přílohy VIII podle vzoru uvedeného v příloze IX; v daném osvědčení musí být uvedeno datum a číslo dovozního celního dokladu.

Platební agentura může na žádost vývozce upustit od požadavku na osvědčení uvedeného v prvním pododstavci písm. a), pokud je schopná ověřit, zda byly dovozní celní formality dokončeny, pomocí přístupu k elektronicky zaznamenaným údajům, které jsou v držení příslušných orgánů třetí země nebo jsou drženy jejich jménem.

2. Pokud vývozce nemůže ani po přijetí vhodných opatření získat doklad vybraný v souladu s odstavcem 1 písm. a) nebo b) nebo pokud existují pochybnosti o pravosti nebo obecně o spolehlivosti předloženého dokladu, může být splnění dovozních celních formalit prokázáno na základě jednoho nebo několika z těchto dokladů:

a) kopie dokladu o vykládce vydaného nebo potvrzeného ve třetí zemi, pro kterou je náhrada stanovena;

b) osvědčení o vykládce vydaného úřadem jednoho z členských států sídlícím v zemi určení nebo příslušným pro tuto zemi, s ohledem na stanovené podmínky a v souladu se vzorem uvedeným v příloze X, které mimo jiné potvrzuje, že produkt opustil místo vykládky nebo potvrzuje alespoň skutečnost, že, pokud je mu známo, produkt nebyl následně naložen pro zpětný vývoz;

c) osvědčení o vykládce vydaného schválenou dozorčí společností, v souladu s pravidly stanovenými v kapitole III přílohy VIII, na základě vzoru uvedeného v příloze XI, které navíc potvrzuje, že produkt opustil místo vykládky nebo alespoň že, pokud je mu známo, produkt nebyl následně naložen pro zpětný vývoz;

d) bankovního dokladu vydaného schválenými zprostředkovateli usazenými ve Společenství, který potvrzuje, jedná-li se o třetí země uvedené v příloze XII, že platba odpovídající danému vývozu je připsána k dobru na účet vývozce vedený u zprostředkovatelů;

e) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného úřadem dané třetí země, je-li zboží zakoupeno touto zemí nebo úřadem této země nebo je-li zboží součástí potravinové pomoci;

f) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného buď mezinárodní organizací, nebo humanitární organizací, schválenou členským státem vývozu, pokud je zboží součástí potravinové pomoci;

g) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného subjektem třetí země, jehož nabídková řízení mohou být uznána pro použití článku 47 nařízení (ES) č. 376/2008, pokud je zboží zakoupeno tímto subjektem.

3. Vývozce je v každém případě povinen předložit kopii nebo fotokopii přepravních dokladů, které se vztahují na přepravu produktů, pro které bylo vystaveno vývozní prohlášení.

Na žádost vývozce může členský stát v případě námořní kontejnerové přepravy uznat údaje rovnocenné údajům uvedeným v přepravních dokladech, pokud pocházejí z informačního systému vedeného třetí stranou odpovědnou za přepravu kontejnerů na místo určení, za podmínky, že se třetí strana na takovou činnost zaměřuje a je-li bezpečnost jejího informačního systému schválena členským státem jako vyhovující kritériím stanoveným ve verzi jednoho z mezinárodně uznávaných standardů uvedených v bodě 3 B) přílohy I nařízení Komise (ES) č. 885/2006 [1], která se použije pro dané období.

4. Komise může stanovit postupem podle článku 195 nařízení (ES) č. 1234/2007 v některých zvláštních případech, jež budou určeny, že dovoz uvedený v odstavcích 1 a 2 tohoto článku je považován za prokázaný předložením zvláštního dokladu nebo jakýmkoli jiným způsobem.

Článek 18

1. Dozorčí společnost, která chce vydávat osvědčení podle čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. c), musí být schválena příslušným orgánem členského státu, v němž má své sídlo.

2. Dozorčí společnost musí být schválena na svou žádost na období tří let, které lze prodloužit, pokud splňuje podmínky stanovené v kapitole I přílohy VIII. Schválení je platné ve všech členských státech.

3. Ve schválení se musí upřesnit, zda oprávnění vydávat osvědčení uvedená v čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. c) je platné v celém světě, nebo je omezeno na určitý počet třetích zemí.

Článek 19

1. Dozorčí společnost musí jednat v souladu s pravidly stanovenými v kapitole II bodu 1 přílohy VIII.

Jestliže není jedna nebo více podmínek stanovených výše uvedenými pravidly dodržena, členský stát, který dozorčí společnost schválil, pozastaví schválení na období, které je zapotřebí k nápravě situace.

2. Členský stát, který schválil dozorčí společnost, kontroluje její činnost a chování v souladu s podmínkami stanovenými v kapitole II bodu 2 přílohy VIII.

Článek 20

Členské státy, které schválily dozorčí společnosti, stanoví účinný režim sankcí pro případy, kdy dozorčí společnost vydala nepravdivá osvědčení.

[1] Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 90.

Článek 21

1. Členský stát, který schválil dozorčí společnost, jí neprodleně odebere schválení, pokud:

— dozorčí společnost již nevyhovuje podmínkám pro schválení stanoveným v kapitole I přílohy VIII nebo

— dozorčí společnost opakovaně a soustavně vydávala nepravdivá osvědčení. V tomto případě se neuplatní sankce stanovená v článku 20.

2. Odebrání schválení je buď úplné nebo omezené na některé části nebo činnosti dozorčí společnosti podle povahy zjištěných nedostatků.

3. Pokud členský stát odebere schválení dozorčí společnosti, která patří ke skupině společností, pozastaví členské státy, které schválily dozorčí společnosti patřící ke stejné skupině, schválení těchto společností na období, které nepřesahuje tři měsíce, aby mohly provést nezbytná šetření za účelem ověření, zda se u těchto dozorčích společností rovněž nevyskytují nedostatky zjištěné na úrovni dozorčí společnosti, jejíž schválení bylo odebráno.

Pro účely prvního pododstavce skupina společností zahrnuje všechny společnosti, jejichž kapitál je přímo nebo nepřímo držen z více než 50 % jednou jedinou mateřskou společností, jakož i samotnou mateřskou společnost.

Článek 22

1. Členské státy oznámí schválení dozorčích společností Komisi.

2. Členský stát, který odebere nebo pozastaví schválení, neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi, přičemž uvede, pro jaké nedostatky bylo schválení odebráno nebo pozastaveno.

Oznámení členským státům se zasílá ústředním orgánům členských států, jejichž seznam je uveden v příloze XIII.

3. Komise pravidelně pro informaci zveřejní aktualizovaný seznam dozorčích společností schválených členskými státy.

Článek 23

1. Osvědčení uvedená v čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. c) vydaná po dni odebrání nebo pozastavení schválení nejsou platná.

2. Členské státy odmítnou přijmout osvědčení uvedená v čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. c), jestliže zjistí nesrovnalosti nebo chyby v osvědčeních. Pokud byla taková osvědčení vydána dozorčí společností schválenou jiným členským státem, členský stát, který zjistí nesrovnalosti, oznámí tyto skutečnosti členskému státu, jenž udělil schválení.

Článek 24

1. Členské státy mohou osvobodit vývozce od povinnosti předložit doklady podle článku 17 jiné, než je přepravní doklad nebo jeho rovnocenná elektronická podoba, kterou uvádí čl. 17 odst. 3, v případě vývozního prohlášení, které poskytuje nárok na náhradu, když:

a) rozlišená část náhrady nepřesahuje:

   i) 2 400 EUR, pokud je třetí země nebo území určení uvedeno v seznamu v příloze XIV,

   ii) 12 000 EUR, pokud není třetí země nebo území určení uvedeno v seznamu v příloze XIV, nebo

b) se přístav určení nachází ve vzdálené oblasti s náhradou pro určené produkty.

2. Osvobození podle odst. 1 písm. b) se použije pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) produkty jsou přepravovány v kontejnerech a přeprava kontejnerů do přístavu vykládky je zajištěna po moři;

b) v přepravním dokladu je jako místo určení uvedena země uvedená ve vývozním prohlášení nebo přístav obvykle sloužící k vykládce produktů určených pro zemi bez námořního přístavu, která je zemí určení uvedenou ve vývozním prohlášení;

c) vykládka se prokazuje podle čl. 17 odst. 2 písm. a), b) nebo c).

Na žádost vývozce může členský stát v případě námořní kontejnerové přepravy uznat jako prokázání vykládky podle prvního pododstavce písm. c) údaje rovnocenné údajům v dokladu o vykládce, pokud pochází z informačního systému vedeného třetí stranou odpovědnou za přepravu kontejnerů na místo určení a jejich vykládku, za podmínky, že se třetí strana na takovou činnost zaměřuje a je-li bezpečnost jejího informačního systému schválena členským státem jako vyhovující kritériím stanoveným ve verzi jednoho z mezinárodně uznávaných standardů uvedených v bodě 3 B) přílohy I nařízení (ES) č. 885/2006, která se použije pro dané období.

Vykládku lze prokázat podle prvního pododstavce písm. c) nebo podle druhého pododstavce, aniž by vývozce musel prokázat, že přijal vhodná opatření na získání dokladu uvedeného v čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b).

3. Oprávnění k osvobození stanovené v odst. 1 písm. a) nastává automaticky, s výjimkou případu, kdy se použijí ustanovení odstavce 4.

Oprávnění k osvobození stanovenému v odst. 1 písm. b) se udělí na tři roky písemným povolením před vývozem, a to na žádost vývozce. Vývozci, kteří budou používat tato povolení, musí v žádosti o platbu uvést číslo povolení.

4. Pokud se členský stát domnívá, že produkty, na které vývozce žádá osvobození na základě tohoto článku, byly vyvezeny do jiné země, než uvádí vývozní prohlášení, případně do země, která leží mimo určenou vzdálenou oblast se sazbou, pro kterou byla sazba stanovena, nebo že vývozce uměle rozdělil vývoz s cílem mít prospěch z tohoto osvobození, členský stát odejme okamžitě oprávnění dotyčného vývozce k udělení všech osvobození podle tohoto článku.

Dotyčnému vývozci se neposkytne žádné další osvobození podle tohoto článku po dobu dvou let od data odnětí oprávnění.

V případě odnětí oprávnění zaniká nárok na vývozní náhradu pro dotčené produkty a náhrada musí být vrácena, pokud vývozce pro dotčené produkty nepředloží doklad podle článku 17.

Nárok na vývozní náhrady navíc zaniká pro produkty, na které se vztahuje jakékoli vývozní prohlášení učiněné po datu úkonu, který vedl k odnětí oprávnění, a náhrady musí být vráceny, pokud vývozce nepředloží pro určené produkty doklad podle článku 17.

Článek 25

1. Odchylně od článku 15 a aniž je dotčen článek 27, část náhrady se vyplatí na žádost vývozce, jakmile se prokáže, že produkt opustil celní území Společenství.

2. Část náhrady uvedená v odstavci 1 se vypočte pomocí nejnižší sazby pro náhradu odečtením 20 % rozdílu mezi sazbou stanovenou předem a nejnižší sazbou; nestanovení sazby se považuje za nejnižší sazbu.

Pokud částka, která má být vyplacena, nepřesahuje 2 000 EUR, mohou členské státy odložit platbu této částky až do výplaty celé výše příslušné náhrady, kromě případů, kdy vývozce prohlásí, že nebude ohledně daných vývozů žádat o výplatu žádné další částky.

3. V případě, že nebylo dodrženo místo určení uvedené v kolonce 7 vydané licence obsahující stanovení náhrady předem:

a) pokud se sazba náhrady, která odpovídá skutečnému místu určení, rovná nebo je vyšší než sazba pro místo určení uvedené v kolonce 7, platí sazba náhrady pro místo určení uvedené v kolonce 7;

b) pokud je sazba náhrady, která odpovídá skutečnému místu určení, nižší než sazba pro místo určení uvedené v kolonce 7, náhrada, která má být vyplacena, je:

   — náhradou vyplývající z použití sazby odpovídající skutečnému místu určení,

   — snížena, s výjimkou případu vyšší moci, o 20 % rozdílu mezi náhradou pro místo určení uvedené v kolonce 7 a náhradou pro skutečné místo určení.

Pro účely tohoto článku se vezmou v úvahu sazby náhrady platné v den podání žádosti o licenci. Tyto sazby jsou případně upraveny ke dni přijetí vývozního prohlášení nebo platebního prohlášení.

Pokud se ustanovení prvního a druhého pododstavce a ustanovení článku 48 použijí na téže vývozní operaci, sníží se částka vyplývající z prvního pododstavce o sankci uvedenou v článku 48.

4. Pokud byla sazba náhrady stanovena v rámci nabídkového řízení a obsahuje-li toto nabídkové řízení doložku o povinném místě určení, nevezme se pro účely stanovení nejnižší sazby náhrady v úvahu nestanovení pravidelné náhrady nebo případné stanovení pravidelné náhrady pro toto povinné místo určení ke dni podání žádosti o licenci a ke dni přijetí vývozního prohlášení.

Článek 26

1. Ustanovení odstavce 2 až 5 se použijí v případě, že se produkt vyváží na základě předložení vývozní licence nebo osvědčení o stanovení náhrady předem s doložkou o povinném místě určení.

2. Pokud produkt nedorazil do povinného místa určení, vyplatí se jen ta část náhrady, která vyplývá z čl. 25 odst. 2.

3. Pokud se produkt dostane z důvodu vyšší moci na jiné místo určení, než pro které byla licence vydána, je náhrada vyplacena na žádost vývozce, pokud prokáže zásah vyšší moci a předloží doklad o doručení produktu na toto místo určení; místo určení se prokáže v souladu s články 16 a 17.

4. Pokud se použije odstavec 3, rovná se platná náhrada náhradě, která byla stanovena pro skutečné místo určení, ale nesmí být vyšší než náhrada, která je platná pro místo určení uvedené v kolonce 7 vydané licence obsahující stanovení náhrady předem.

Sazby náhrady se případně upraví ke dni přijetí vývozního prohlášení nebo platebního prohlášení.

5. Aby vývozce získal nárok na náhradu stanovenou předem, je-li produkt vyvezen na základě licence vydané podle článku 47 nařízení (ES) č. 376/2008 a je-li náhrada rozlišena podle místa určení, musí vedle dokladů uvedených v článku 17 tohoto nařízení předložit i doklad, že produkt byl dodán do dovážející třetí země subjektu, který je stanoven nabídkovým řízením, a to v rámci nabídkového řízení uvedeného v licenci.

Oddíl 3

Zvláštní ochranná opatření finančních zájmů Společenství

Článek 27

1. Pokud:

a) existují vážné pochybnosti o skutečném místě určení produktu, nebo

b) by mohl být produkt dovezen zpět do Společenství z důvodu rozdílu mezi výší náhrady pro vyvezený produkt a výší nepreferenčního dovozního cla vztahující se na totožný produkt v den přijetí vývozního prohlášení, nebo

c) existuje konkrétní podezření, že produkt bude v nezměněném stavu nebo po zpracování ve třetí zemi dovezen zpět do Společenství bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla,

náhrada s jednotnou sazbou nebo část náhrady uvedená v čl. 25 odst. 2 se vyplatí, pouze pokud produkt opustil celní území Společenství v souladu v článkem 7 a

i) byl v případě nerozlišené náhrady dovezen do třetí země do 12 měsíců následujících po dni přijetí vývozního prohlášení nebo v této lhůtě došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92,

ii) byl v případě náhrady rozlišené podle místa určení dovezen v nezměněném stavu do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení do určené třetí země.

Články 16 a 17 se použijí na dovoz do třetích zemí.

Kromě toho mohou příslušné orgány členských států vyžadovat u všech náhrad dodatečné doklady, které podle nich dostatečně prokáží, že produkt byl skutečně uveden na trh v dovážející třetí zemi nebo došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Za podmínek stanovených v článku 46 tohoto nařízení mohou být poskytnuty dodatečné lhůty.

2. Členské státy použijí ustanovení odstavce 1 z vlastního podnětu a také na žádost Komise.

Ustanovení vztahující se na případ uvedený v odst. 1 písm. b) se nepoužijí, pokud konkrétní okolnosti příslušné transakce – s přihlédnutím zejména k přepravním nákladům – pravděpodobně vyloučí nebezpečí zpětného dovozu. Navíc členské státy nemusí použít tato ustanovení, pokud výše náhrady pro dané vývozní prohlášení je nižší nebo rovna 500 EUR.

3. Pokud v případě použití odstavce 1 byl produkt poté, co opustil celní území Společenství, zničen při přepravě následkem vyšší moci:

a) vyplatí se v případě nerozlišené náhrady náhrada v plné výši;

b) vyplatí se v případě rozlišené náhrady část náhrady stanovená v souladu s článkem 25.

4. Ustanovení odstavce 1 se použijí před výplatou náhrady.

Náhrada se však považuje za neoprávněnou a musí být vrácena, pokud příslušné orgány zjistí, a to i po výplatě náhrady:

a) že produkt byl zničen nebo poškozen dříve, než byl uveden na trh ve třetí zemi nebo dříve než došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve třetí zemi ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, ledaže by vývozce mohl příslušným orgánům uspokojivě prokázat, že vývoz se uskutečnil za takových hospodářských podmínek, že produkt mohl být přiměřeným způsobem uveden na trh ve třetí zemi, aniž je dotčen čl. 28 odst. 2 druhý pododstavec tohoto nařízení;

b) že je produkt propuštěn ve třetí zemi do režimu s podmíněným osvobozením od cla 12 měsíců po dni vývozu ze Společenství, aniž by došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve třetí zemi ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, a že vývoz nebyl proveden jako běžná obchodní transakce;

c) že vyvezený produkt je dovezen zpět do Společenství, aniž by došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, že nepreferenční dovozní clo je nižší než poskytnutá náhrada a že vývoz nebyl proveden jako běžná obchodní transakce;

d) že produkty uvedené v příloze XV jsou dovezené zpět do Společenství:

— poté, co ve třetí zemi došlo k jejich zpracování nebo opracování, které nedosáhlo úrovně uvedené v článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, a

— platí pro ně snížená nebo nulová sazba dovozního cla ve srovnání s nepreferenční sazbou.

Členské státy v co nejkratší lhůtě uvědomí Komisi v případě, že zjistí, že jiné produkty než produkty zahrnuté v příloze XV by mohly způsobit odklon obchodu.

Ustanovení písmena c) a d) se nepoužijí v případě použití hlavy VI kapitoly 2 („Vrácené zboží") nařízení (EHS) č. 2913/92 nebo v případech, kdy jsou produkty dovezeny zpět nejméně dva roky po dni vývozu.

Ustanovení článku 48 se nepoužijí na případy uvedené v písmenech b), c) a d).

Oddíl 4

Případy neposkytnutí náhrady

Článek 28

1. Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, které nemají řádnou a uspokojivou obchodní jakost v den přijetí vývozního prohlášení.

Produkty vyhovují požadavku stanovenému v prvním pododstavci, pokud mohou být uvedeny na trh na území Společenství za obvyklých podmínek a podle popisu, který je uveden v žádosti o poskytnutí náhrady, a jestliže, jsou-li určené k lidské spotřebě, není vyloučena nebo podstatně snížena možnost jejich použití pro tento účel z důvodu jejich vlastností nebo jejich stavu.

Soulad produktů s požadavky stanovenými v prvním pododstavci musí být prověřen v souladu si normami nebo zvyklostmi platnými ve Společenství.

Náhrada je však také poskytnuta, pokud vyvážené produkty podléhají v zemi určení zvláštním závazným podmínkám, zejména zdravotním a hygienickým, které neodpovídají normám nebo zvyklostem platným ve Společenství. Je zodpovědností vývozce na žádost příslušného orgánu prokázat, že produkty splňují tyto závazné podmínky platné v zemi určení.

Kromě toho mohou být pro některé produkty přijata zvláštní ustanovení.

2. Pokud měl produkt řádnou a uspokojivou obchodní jakost, když opouštěl Společenství, má nárok na část náhrady vypočtenou v souladu s čl. 25 odst. 2 kromě případu, kdy se použije článek 27. Tohoto nároku však pozbude, pokud se prokáže, že:

— už nemá řádnou a uspokojivou obchodní jakost v důsledku skryté vady, která se objeví později,

— nemohl být prodán konečnému spotřebiteli, protože datum konečné spotřeby produktu bylo příliš blízko dni vývozu.

Pokud se prokáže, že produkt už nemá řádnou a uspokojivou obchodní jakost před splněním celních formalit pro dovoz do třetí země, nemá nárok na rozlišenou část náhrady.

3. Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, pokud překračují nejvyšší úrovně radioaktivity povolené právními předpisy Společenství. Úrovně vztahující se na produkty, nezávisle na jejich původu, jsou úrovně stanovené v článku 2 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 733/2008 [1].

Článek 29

1. Žádná náhrada není poskytnuta pro vývozy, které podléhají vývoznímu clu nebo vývoznímu poplatku stanovenému předem nebo stanovenému v rámci nabídkového řízení.

2. Pokud v případě složeného produktu jsou na základě jedné nebo více složek produktu stanoveny předem vývozní clo nebo vývozní poplatek, není poskytnuta žádná náhrada pro tuto složku nebo složky.

Článek 30

Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, které jsou prodávány nebo rozdávány na palubách plavidel a které by následně mohly být dovezeny zpět do Společenství na základě osvobození od cla podle nařízení Rady (EHS) č. 918/83 [2].

KAPITOLA 2

Zálohy na vývozní náhrady

Článek 31

1. Na žádost vývozce vyplatí členský stát předem celou výši náhrady nebo její část, jakmile bylo přijato vývozní prohlášení, s podmínkou, že je složena jistota, jejíž výše se rovná výši uvedené zálohy, zvýšené o 10 %.

Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž je možné požádat o zálohu na část náhrady.

2. Výše zálohy je vypočtena s použitím sazby náhrady použitelné pro ohlášené místo určení a případně je upravena jinými částkami podle právních předpisů Společenství.

3. Členské státy nemusí použít odstavec 1, pokud částka, která má být vyplacena, nepřesahuje 2 000 EUR.

---

[1] Úř. věst. L 201, 30.7.2008, s. 1.

[2] Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1.

Článek 32

1. Pokud je záloha vyšší než částka skutečně splatná pro dotyčnou vývozní operaci nebo pro rovnocennou vývozní operaci, zahájí příslušný orgán bezodkladně postup podle článku 29 nařízení (EHS) č. 2220/85 s cílem, aby vývozce zaplatil rozdíl mezi těmito dvěma částkami, zvýšený o 10 %.

Zvýšení o 10 % se nicméně nevymáhá, pokud v důsledku vyšší moci:

— nemohou být předloženy důkazy stanovené tímto nařízením za účelem poskytnutí náhrady, nebo

— produkt dorazí do jiného místa určení, než je místo určení, pro které byla záloha vypočtena.

2. Pokud produkt nedorazí do místa určení, pro které byla vypočtena záloha, z důvodu nesrovnalosti způsobené třetí stranou k újmě vývozce a pokud vývozce z vlastního podnětu o této skutečnosti okamžitě písemně uvědomí příslušné orgány a vrátí náhradu vyplacenou předem, je zvýšení podle odstavce 1 omezeno na úrok splatný za dobu, která uplynula mezi přijetím zálohy a jejím vrácením, vypočtený v souladu s čl. 49 odst. 1 čtvrtým pododstavcem.

První pododstavec se nepoužije, pokud již příslušné orgány oznámily vývozci svůj úmysl provést kontrolu nebo pokud se vývozce o tomto úmyslu dozvěděl jiným způsobem.

3. Vývoz rovnocenných produktů spadajících pod stejný kód kombinované nomenklatury je po zpětném dovozu podle režimu vráceného zboží považován za rovnocenný vývoz, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 44 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 376/2008.

První pododstavec se použije, pouze pokud byl režim vráceného zboží použit v členském státě, v němž bylo přijato vývozní prohlášení původního vývozu, nebo v členském státě původu v souladu s článkem 15 směrnice Rady 97/78/ES [1].

HLAVA III

JINÉ DRUHY VÝVOZU A ZVLÁŠTNÍ PŘÍPADY

KAPITOLA 1

Místa určení považovaná za vývoz ze Společenství a zásobování plavidel a letadel

Článek 33

1. Pro účely tohoto nařízení se za vývozy z celního území Společenství považují:

a) dodávka ve Společenství pro zásobování:

— námořních plavidel,

— letadel mezinárodních letů, včetně letů uvnitř Společenství;

b) dodávka mezinárodním organizacím sídlícím ve Společenství;

c) dodávky ozbrojeným silám majícím základny na území členského státu, ale nepodléhajícím jeho velení.

2. Odstavec 1 se použije, pouze pokud produkty stejného druhu dovezené ze třetích zemí a určené k takovému využití jsou osvobozeny od dovozních cel v dotyčném členském státě.

3. Dodávky produktů do skladů, které se nacházejí ve Společenství a patří mezinárodním organizacím specializujícím se na humanitární pomoc a které jsou používány v rámci potravinové pomoci ve třetích zemích, se považují za vývoz z celního území Společenství.

Povolení k použití prvního pododstavce udělují příslušné orgány členského státu skladování, které stanoví celní status skladu a přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušné produkty dorazily do svého místa určení.

4. Na dodávky uvedené v tomto článku se nepoužije ustanovení čl. 5 odst. 7. Členské státy však mohou přijmout vhodná opatření k umožnění kontroly produktů.

Článek 34

1. V rámci dodávek uvedených v článcích 33 a 41 mohou členské státy odchylně od článku 5 pro výplatu náhrad povolit užití následujícího postupu. Vývozce, kterému je povoleno použít tento postup, nemůže zároveň použít obvyklý postup pro stejný produkt.

Povolení může být omezeno na některá místa nakládky v členském státě vývozu. Povolení se může vztahovat na nakládku v jiných členských státech a v tomto případě se použije článek 8.

2. U produktů nakládaných na palubu každý měsíc za podmínek stanovených v tomto článku se pro stanovení platné sazby náhrady použije poslední den v měsíci.

Rozhodnou skutečností pro směnný kurz použitelný na náhradu je rozhodná skutečnost podle čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 1913/2006.

3. Pokud je náhrada stanovena v rámci nabídkového řízení, musí být licence platná k poslednímu dni v měsíci.

4. Vývozce musí vést kontrolní evidenci, která obsahuje tyto údaje:

a) údaje nutné k identifikaci produktů v souladu s čl. 5 odst. 4;

[1] Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.

b) název nebo registrační číslo plavidla nebo plavidel nebo letadla nebo letadel, na které jsou produkty naloženy;

c) datum nakládky.

Údaje uvedené v prvním pododstavci musí být zaneseny do této evidence nejpozději první pracovní den následující po nakládce. Nicméně pokud je nakládka prováděna v jiném členském státě, musí být tyto údaje zaneseny do této evidence nejpozději první pracovní den následující po dni, ve kterém mělo být vývozci sděleno, že produkty byly naloženy na palubu.

Vývozce musí také přistoupit na kontrolní opatření, která členské státy považují za nezbytná, a musí uchovávat kontrolní evidenci alespoň po tři roky od konce běžného kalendářního roku.

5. Členské státy mohou rozhodnout, že evidence může být nahrazena doklady používanými pro každou dodávku, na nichž celní orgány potvrdily datum nakládky.

6. Na dodávky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. b) a c) se obdobně použijí ustanovení odstavce 2 až 5.

Článek 35

1. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. a) se produkty určené ke spotřebě na palubách letadel nebo plavidel pro přepravu osob, včetně trajektů, a připravené před nakládkou na palubu považují za připravené na palubě těchto dopravních prostředků.

2. Odstavec 1 se použije, pouze pokud vývozce dostatečně prokáže množství, povahu a vlastnosti základních produktů, pro které je žádána náhrada, před jejich přípravou.

3. Režim zásobovacího skladu stanovený v článku 37 se může použít na přípravu produktů podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 36

1. Výplata náhrady je podmíněna tím, že produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, dorazil v nezměněném stavu nejpozději do 60 dnů ode dne tohoto přijetí do jednoho z míst určení uvedených v článku 33.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku se použijí ustanovení čl. 7 odst. 3 a 4.

3. Pokud je produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, dříve než dorazí do jednoho z míst určení podle článku 33, přepravován přes jiná území Společenství, než je území členského státu, na jehož území bylo prohlášení přijato, prokáže se kontrolním výtiskem T5, že produkt dorazil do stanoveného místa určení.

V kontrolním výtisku T5 se vyplní kolonky 33, 103, 104 a případně 105. Do kolonky 104 se uvede příslušná poznámka.

4. Tiskopis 302, který provází produkty dodávané ozbrojeným silám podle čl. 33 odst. 1 písm. c), se považuje za kontrolní výtisk T5 uvedený v odstavci 3 tohoto článku za podmínky, že je na tiskopise příslušnými vojenskými orgány potvrzeno převzetí produktů.

Článek 37

1. Členské státy mohou vývozci vyplatit předem výši náhrady za zvláštních podmínek stanovených níže, pokud se prokáže, že produkty byly do 30 dnů od přijetí vývozního prohlášení a s výjimkou případu vyšší moci umístěny v prostorech pod celním dohledem za účelem zásobování ve Společenství:

a) námořních plavidel, nebo

b) letadel mezinárodních letů, včetně letů v rámci Společenství, nebo

c) vrtných nebo těžebních plošin uvedených v článku 41.

Prostory pod celní kontrolou (dále jen „zásobovací sklady“) a skladovatelé musí být zvlášť schváleni pro účely tohoto článku.

2. Členský stát, na jehož území se zásobovací sklad nachází, udělí schválení pouze těm skladovatelům a zásobovacím skladům, které skýtají nezbytné záruky. Schválení lze odejmout.

Schválení je uděleno pouze těm skladovatelům, kteří se písemně zavážou, že:

a) naloží produkty v nezměněném stavu nebo zmrazené a/nebo po zabalení za účelem zásobování ve Společenství:

   — námořních plavidel nebo

   — letadel mezinárodních letů, včetně letů v rámci Společenství, nebo

   — vrtných nebo těžebních plošin uvedených v článku 41;

b) povedou evidenci, která příslušným orgánům umožní provádět kontroly a ve které jsou uvedeny zejména:

   — datum uskladnění v zásobovacím skladu,

   — pořadová čísla celních dokladů, které produkty provázejí, a označení příslušného celního úřadu,

— údaje nezbytné k identifikaci produktů v souladu s ustanoveními čl. 5 odst. 4,

— datum odeslání produktů ze zásobovacího skladu,

— registrační číslo a existuje-li, název plavidla nebo plavidel nebo letadla nebo letadel, na jejichž palubu byly produkty naloženy, nebo název skladu, do kterého jsou přemístěny,

— datum nakládky na palubu;

c) uchovají uvedenou evidenci nejméně po dobu tří let od konce běžného kalendářního roku;

d) přistoupí na jakékoli kontrolní opatření, zejména pravidelné, které příslušné orgány považují za vhodné za účelem zjištění, zde jsou dodržována ustanovení tohoto odstavce;

e) zaplatí částky, které na něm budou požadovány jako vrácení náhrady v případech, kdy se použije článek 39.

3. Částku vyplacenou vývozci podle odstavce 1 zaúčtuje subjekt, který zálohu poskytl, jako platbu.

Článek 38

1. Pokud je vývozní prohlášení přijato v členském státě, ve kterém se nachází zásobovací sklad, příslušný celní orgán uvede při uskladnění zboží v zásobovacím skladu do vnitrostátního dokladu, který bude použit k tomu, aby byla získána záloha na náhradu, že se produkty nacházejí v situaci podle článku 37.

2. Pokud bylo vývozní prohlášení přijato v jiném členském státě, než je členský stát, ve kterém se nachází zásobovací sklad, prokáže se kontrolním výtiskem T5, že produkty byly umístěny do zásobovacího skladu.

V kontrolním výtisku T5 se vyplní kolonky 33, 103, 104 a případně 105. Do kolonky 104 kontrolního výtisku T5 se v rubrice Ostatní uvede jedna z poznámek uvedených v příloze XVI.

Příslušný celní úřad členského státu určení potvrdí v kontrolním výtisku umístění do skladu poté, co ověřil, že byly produkty zapsány do evidence uvedené v čl. 37 odst. 2.

Článek 39

1. Pokud se zjistí, že se produkt umístěný do zásobovacího skladu nedostal na stanovené místo určení nebo není ve stavu, aby se na toto místo určení dostal, musí skladovatel zaplatit příslušnému orgánu členského státu skladování paušální částku.

2. Paušální částka uvedená v odstavci 1 se vypočte následovně:

a) určí se celkové dovozní clo platné pro totožný produkt propuštěný do volného oběhu v členském státě skladování;

b) částka získaná v souladu s písmenem a) se zvýší o 20 %.

Sazba použitá k výpočtu dovozního cla je:

a) sazba platná dne, kdy se produkt nedostal na stanovené místo určení, nebo den, od kterého již produkt nebyl ve stavu, aby se dostal na toto místo určení, nebo

b) v případech, kdy nemůže být tento den stanoven, sazba platná dne, ve kterém bylo zjištěno, že nebylo dodrženo povinné místo určení.

3. Pokud skladovatel prokáže, že částka vyplacená předem pro dotyčný produkt je nižší než paušální částka vypočtená v souladu s odstavcem 2, zaplatí pouze částku vyplacenou předem, zvýšenou o 20 %.

Nicméně pokud byla částka vyplacena předem v jiném členském státě, zvyšuje se o 40 %. V tomto případě, co se týče členských států skladování, které se neúčastní hospodářské a měnové unie, se částka převede do národní měny členského státu skladování podle směnného kurzu eura platného v den, který je použit pro výpočet cel uvedených v odstavci 2 prvním pododstavci písm. a).

4. Platba uvedená v tomto článku se nevztahuje na ztráty, ke kterým dojde během uskladnění v zásobovacím skladu následkem přirozeného úbytku hmotnosti nebo následkem balen.

Článek 40

1. Nejméně jednou za 12 měsíců provedou příslušné orgány členského státu, ve kterém se zásobovací sklad nachází, fyzickou kontrolu množství produktů, které jsou v tomto skladu umístěny.

Pokud však uskladnění a vyskladnění produktů v zásobovacím skladu podléhá stálé fyzické kontrole celního orgánu, mohou příslušné orgány omezit kontrolu na kontrolu dokladů uskladněných produktů.

2. Příslušné orgány členského státu skladování mohou povolit přemístění produktů do jiného zásobovacího skladu.

V tomto případě se do evidence prvního zásobovacího skladu zanesou údaje o druhém zásobovacím skladu. Druhý zásobovací sklad a druhý skladovatel musí být také zvlášť schváleni pro účely režimu uskladnění v zásobovacím skladu.

Pokud byly produkty umístěny pod dohled do druhého zásobovacího skladu, druhý skladovatel dluží částky, které mají být zaplaceny v případě použití ustanovení článku 39.

3. Pokud se druhý zásobovací sklad nenachází ve stejném členském státě jako první zásobovací sklad, prokáže se originálem kontrolního výtisku T5 obsahujícím jednu z poznámek uvedených v čl. 38 odst. 2, že produkty byly umístěny do druhého zásobovacího skladu.

Příslušný celní úřad členského státu místa určení potvrdí v kontrolním výtisku T5 umístění do skladu, poté co ověřil, že byly produkty zapsány do evidence uvedené v čl. 37 odst. 2.

4. Pokud jsou produkty po svém uskladnění v zásobovacím skladu naloženy na palubu v jiném členském státě, než je členský stát uskladnění, prokáže se nakládka na palubu postupem podle čl. 36 odst. 3.

5. Umístění pod dohled v jiném zásobovacím skladu, nakládka na palubu ve Společenství a dodávky uvedené v článku 41 a v čl. 42 odst. 3 písm. a) musí být prokázány, s výjimkou případu vyšší moci, do 12 měsíců následujících po dni odeslání produktů ze zásobovacího skladu; ustanovení čl. 46 odst. 3, 4 a 5 se použijí obdobně.

KAPITOLA 2

Zvláštní případy

Článek 41

1. Pro účely stanovení sazby náhrady, která má být poskytnuta, se považují za dodávky ve smyslu čl. 33 odst. 1 písm. a) dodávky palubních zásob:

a) na vrtné nebo těžební plošiny, včetně pomocných zařízení, která poskytují podpůrné služby pro takové operace, nacházející se v evropském kontinentálním šelfu nebo kontinentálním šelfu mimoevropské části Společenství, ale za tříMílovou zónou od základní hranice používané k určení šíře teritoriálního moře členského státu, a

b) vojenským námořním plavidlům a pomocným plavidlům, která plují pod vlajkou členského státu na volném moři,

„palubními zásobami“ se rozumí produkty určené výhradně ke spotřebě na palubě.

2. Ustanovení odstavce 1 se použijí pouze tehdy, je-li sazba náhrady vyšší než nejnižší sazba.

Členské státy mohou používat tato ustanovení na všechny dodávky palubních zásob pod podmínkou, že:

a) je předloženo osvědčení o dodávce na palubu a

b) v případě plošin:

— se dodávka uskuteční v rámci zásobovacích operací, které příslušný orgán členského státu, kde jsou produkty určené na plošinu naloženy, uznává za obvyklé. V tomto ohledu jsou, s výjimkou případu vyšší moci, použity ty přístavy nebo místa nakládky, druhy plavidel – provádí-li se zásobování po moři – a druhy balení nebo kontejnerů, které jsou obvykle používané,

— je zásobovací plavidlo nebo helikoptéra provozována fyzickou nebo právnickou osobou, která uchovává ve Společenství doklady, do nichž lze nahlédnout a které jsou dostačující pro kontrolu podrobností o plavbě nebo letu.

3. Osvědčení o dodávce na palubu podle odst. 2 písm. a) poskytuje úplné informace o produktech a uvádí název nebo jiné údaje umožňující identifikovat plošinu nebo vojenské námořní plavidlo nebo pomocné plavidlo, na které byly produkty dodány, a datum dodávky. Členské státy mohou požadovat poskytnutí doplňujících údajů.

Toto osvědčení je podepsáno:

a) v případě plošin osobou, kterou provozovatelé plošiny považují za osobu odpovědnou za palubní zásoby. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření k zajištění pravosti obchodní operace. Členské státy uvědomí Komisi o přijatých opatřeních;

b) v případě vojenských námořních plavidel nebo pomocných plavidel vojenskými námořními orgány.

Odchylně od odstavce 2 mohou v případě zásobovací operace plošin osvobodit členské státy vývozce od povinnosti předložit osvědčení o dodávce na palubu u dodávky:

a) zakládající nárok na náhradu ve výši, která je nižší nebo rovna 3 000 EUR na jeden vývoz;

b) která ke spokojenosti členských států skýtá dostatečné záruky ohledně příchodu produktů na místo určení, a

c) pro kterou byl předložen přepravní doklad a doklad o zaplacení.

4. Příslušné orgány členského státu, který náhradu poskytuje, provedou kontroly množství produktů, které bylo prohlášeno za dodané na plošiny, tak, že prověří doklady vývozce a provozovatele zásobovacího plavidla nebo helikoptéry. Tyto orgány se také ujistí, že množství dodaná jako zásoby ve smyslu tohoto článku nepřesahují potřeby personálu na palubě.

Pro účely prvního pododstavce může být vyžádána, je-li to nutné, pomoc příslušných orgánů jiných členských států.

5. Pokud se článek 8 použije na dodávky na plošinu, uvede se do kolonky 104 kontrolního výtisku T5 v rubrice „Ostatní“ jedna z poznámek uvedených v příloze XVII.

6. Použije-li se článek 37, zaváže se skladovatel, že bude zaznamenávat údaje o plošině, na kterou je každá zásilka odeslána, název/číslo zásobovacího plavidla/helikoptéry a datum nakládky na palubu do evidence uvedené v čl. 37 odst. 2 písm. b). Osvědčení o dodávce na palubu podle odstavce 3 druhého pododstavce písm. a) tohoto článku se považují za součást této evidence.

7. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byla evidence vedena tak, aby udávala množství produktů každého odvětví, která jsou dodána na plošiny a na která se vztahují ustanovení tohoto článku.

Článek 42

1. Pro stanovení úrovně náhrady, která má být poskytnuta, se dodávky pro zásobování mimo Společenství považují za dodávky podle čl. 33 odst. 1 písm. a).

2. Pokud se sazba náhrady rozlišuje podle místa určení, použije se odstavec 1 s podmínkou, že se prokáže, že produkty skutečně naložené na palubu jsou stejné jako produkty, které za tímto účelem opustily celní území Společenství.

3. Pro účely tohoto článku se „přímou dodávkou“ rozumí dodávka kontejneru nebo nerozdělená zásilka produktů naložená na palubu plavidla.

4. Prokazování zmíněné v odstavci 2 proběhne následujícím způsobem:

a) Přímá dodávka na palubu za účelem zásobování se prokáže celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země nakládky na palubu; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze XVIII.

   Musí být vyplněn v jednom nebo více úředních jazycích Společenství a v jazyce užívaném v příslušné třetí zemi.

b) Pokud vyvážené produkty nepředstavují přímou dodávku a jsou umístěny pod celní dohled ve třetí zemi určení dříve, než byly dodány na palubu za účelem zásobování, prokáže se dodávka na palubu těmito doklady:

   — celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země, které potvrzují, že obsah kontejneru nebo nerozdělené zásilky produktů byl umístěn do zásobovacího skladu a že produkty, které jsou v něm obsaženy, budou použity výhradně pro účely zásobování; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze XVIII, a

   — celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země dodávky na palubu, které potvrzují poslední vyskladnění ze skladu a dodávku na palubu všech produktů v kontejneru nebo v nerozdělené zásilce a které uvádějí, kolik částečných dodávek bylo uskutečněno; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze XVIII.

c) Pokud nemohou být předloženy doklady uvedené v písm. a) nebo v písm. b) druhé odrážce, může členský stát přijmout potvrzení o přijetí podepsané kapitánem plavidla nebo jiným důstojníkem a opatřené razítkem plavidla.

   Pokud nemohou být předloženy doklady uvedené v písmenu b) druhé odrážce, může členský stát přijmout potvrzení o přijetí podepsané zaměstnancem letecké společnosti a opatřené razítkem této společnosti.

d) Doklady uvedené v písmenu a) nebo v písmenu b) druhé odrážce mohou členské státy přijmout, pouze pokud poskytují úplné informace o produktech dodaných na palubu a uvádějí datum dodávky a registrační číslo a, existuje-li, název plavidla nebo plavidel nebo letadla nebo letadel. Aby se členské státy ujistily, že množství dodaná pro zásobování odpovídají obvyklým potřebám členů posádky a cestujících příslušného plavidla nebo letadla, mohou požádat o poskytnutí doplňujících informací nebo dokladů.

5. Ve všech případech musí být na podporu žádostí o platbu předložena kopie nebo fotokopie přepravního dokladu a dokladu prokazujícího zaplacení za produkty určené pro zásobování.

6. Produkty, na které se vztahuje článek 37, nesmí být použity pro dodávky podle odstavce 4 písm. b) tohoto článku.

7. Článek 24 se použije obdobně.

8. Na případ uvedený v tomto článku se nepoužijí ustanovení článku 34.

Článek 43

1. Odchylně od čl. 161 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 se považují zemědělské produkty zasílané na ostrov Helgoland pro účely ustanovení o výplatě náhrad za vyvážené.

2. Produkty zasílané do San Marina se pro účely ustanovení o výplatě náhrad nepovažují za vyvážené.

Článek 44

1. U produktů, které jsou vyvezeny zpět v rámci ustanovení článku 883 nařízení (EHS) č. 2454/93, může vzniknout nárok na náhradu, pouze pokud jsou žádosti o vrácení nebo prominutí dovozního cla, následně zamítnuty a pokud budou dodrženy ostatní podmínky pro poskytnutí náhrady.

2. Pokud jsou produkty vyvezeny zpět v rámci postupu uvedeného v odstavci 1, odkáže se na tento postup v dokladu uvedeném v čl. 5 odst. 4.

Článek 45

V případě vývozů určených:

— ozbrojeným silám, majícím základny ve třetí zemi, které jsou pod velením členského státu nebo mezinárodní organizace, jíž je nejméně jeden členský stát členem,

— mezinárodním organizacím sídlícím ve třetí zemi, jichž je nejméně jeden členský stát členem,

— diplomatickým zastupitelstvím sídlícím ve třetí zemi,

a pro které vývozce nemůže předložit doklady uvedené v čl. 17 odst. 1 nebo 2, se produkt považuje za dovezený do třetí země, kde tyto ozbrojené síly mají své základny nebo kde sídlí tyto mezinárodní organizace nebo diplomatická zastupitelství, po předložení dokladu o zaplacení produktů a potvrzení o převzetí vydaného ozbrojenými silami, mezinárodní organizací nebo diplomatickým zastupitelstvím určení ve třetí zemi.

HLAVA IV

POSTUP PRO VÝPLATU NÁHRAD

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 46

1. Náhradu vyplatí na zvláštní žádost vývozce pouze ten členský stát, na jehož území bylo přijato vývozní prohlášení.

Žádost o náhradu musí být podána:

a) buď písemně, přičemž členské státy mohou stanovit zvláštní tiskopis, nebo

b) použitím počítačových systémů podle pravidel vydaných příslušnými orgány.

Členské státy však mohou rozhodnout, že žádosti o náhradu musí být podávány výhradně jedním ze způsobů uvedených v druhém pododstavci.

Pro účely tohoto odstavce se použijí ustanovení čl. 199 odst. 2 a 3 a články 222, 223 a 224 nařízení (EHS) č. 2454/93 obdobně.

2. S výjimkou případu vyšší moci musí být podklady pro výplatu náhrady nebo uvolnění jistoty podány do 12 měsíců ode dne, ve kterém bylo přijato vývozní prohlášení.

Pokud vývozní licenci použitou pro vývoz zakládající nárok na výplatu náhrady vydal jiný členský stát, než je členský stát vývozu, obsahují podklady pro výplatu náhrady oboustrannou fotokopii řádně potvrzené licence.

3. Pokud kontrolní výtisk T5 nebo případně vnitrostátní doklad prokazující výstup z celního území Společenství není vrácen úřadu odeslání nebo ústřednímu orgánu do tří měsíců od jeho vydání následkem okolností, na které nemá vývozce vliv, může tento vývozce podat příslušnému orgánu odůvodněnou žádost o uznání jiných rovnocenných dokladů.

Doklady, které se předkládají na podporu této žádosti, musí zahrnovat:

a) pokud byl kontrolní výtisk nebo vnitrostátní doklad vydán, aby se prokázalo, že produkty opustily celní území Společenství:

— kopii nebo fotokopii přepravního dokladu a

— doklad, který prokazuje, že produkt byl předložen celnímu úřadu ve třetí zemi, nebo jeden nebo více dokladů uvedených v čl. 17 odst. 1, 2 a 4.

Doklad uvedený ve druhé odrážce nelze vyžadovat v případě vývozů, pro které je náhrada nižší nebo rovna 2 400 EUR; v takovém případě však musí vývozce předložit doklad o zaplacení.

V případě vývozu do třetí země, která je členem Úmluvy o společném tranzitním režimu, se za průkazný doklad považuje zpětný list č. 5 společného tranzitního dokladu, řádně potvrzený touto zemí, ověřená fotokopie nebo oznámení celního úřadu odeslání;

b) použijí-li se články 33, 37 nebo 41, potvrzení celního úřadu příslušného pro kontrolu dotyčného místa určení o tom, že výše uvedený úřad splnil podmínky pro potvrzení kontrolního výtisku T5, nebo

c) použije-li se čl. 33 odst. 1 písm. a) nebo článek 37, potvrzení o přijetí podle čl. 42 odst. 3 písm. c) a doklad prokazující zaplacení produktů určených pro zásobování.

Osvědčení od celního úřadu výstupu, že byl řádně předložen kontrolní výtisk T5 a uvádějící pořadové číslo a úřad vydání kontrolního výtisku T5, jakož i datum opuštění produktu z celního území Společenství, se pro účely tohoto odstavce považuje za rovnocenný původnímu kontrolnímu výtisku T5.

Na předkládání rovnocenného důkazu se použije ustanovení odstavce 4.

4. Pokud vývozce přes veškeré vynaložené úsilí nemohl získat a předložit doklady požadované podle článku 17 ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku, může mu být na jeho žádost poskytnuta dodatečná lhůta na jejich předložení.

5. Žádost, aby byly jiné doklady uznány za rovnocenné podle odstavce 3, doprovázenou podpůrnými doklady nebo bez nich, a žádost o dodatečnou lhůtu podle odstavce 4 musí být podány ve lhůtě stanovené v odstavci 2. Pokud jsou však tyto žádosti podány do šesti měsíců následujících po této lhůtě, použijí se ustanovení čl. 47 odst. 2 prvního pododstavce.

6. Použije-li se článek 34, musí být žádosti pro výplatu náhrady podány, s výjimkou případu vyšší moci, do 12 měsíců následujících po měsíci dodávky na palubu; avšak povolení podle čl. 34 odst. 1 může pro vývozce stanovit povinnost, aby podal žádost o výplatu v kratší lhůtě.

7. Příslušné orgány členského státu mohou požadovat přeložení všech dokladů uvedených v podkladech pro výplatu náhrady do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků daného členského státu.

8. Výplatu podle odstavce 1 provedou příslušné orgány do tří měsíců ode dne, kdy tyto orgány mají k dispozici veškeré doklady a údaje potřebné k vyřízení žádosti, kromě následujících případů:

a) vyšší moci nebo

b) pokud bylo zahájeno zvláštní správní šetření ohledně nároku na náhradu. V takovém případě je výplata provedena až po uznání nároku na náhradu nebo

c) dojde-li k vyrovnání podle čl. 49 odst. 2 druhého pododstavce.

9. Členské státy se mohou rozhodnout neposkytovat náhrady, pokud je částka nižší nebo rovna 100 EUR na jedno vývozní prohlášení.

Článek 47

1. V případech, kdy byly splněny všechny požadavky stanovené předpisy Společenství pro prokázání nároku na poskytnutí náhrady, kromě požadavku týkajícího se dodržení jedné ze lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1, čl. 16 odst. 1 a čl. 37 odst. 1, se použijí následující pravidla:

a) náhrada je nejprve snížena o 15 %;

b) zbytek náhrady (dále jen „snížená náhrada“) je dále snížen následovně:

   i) 2 % ze snížené náhrady se odečtou za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1,

   ii) 5 % ze snížené náhrady se odečte za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 7 odst. 1,

   iii) 10 % ze snížené náhrady se odečte za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 37 odst. 1.

2. Pokud je do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 46 odst. 2 a 4 prokázáno, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, rovná se vyplacená náhrada 85 % náhrady, která by byla vyplacena, kdyby byly dodrženy všechny požadavky.

Pokud je skutečnost, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, prokázána do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 46 odst. 2 a 4, ale byly překročeny lhůty stanovené v čl. 7 odst. 1, čl. 16 odst. 1 nebo čl. 37 odst. 1, rovná se vyplacená náhrada snížené náhradě v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, snížené dále o 15 % částky, která by byla vyplacena, kdyby byly dodrženy všechny lhůty.

3. Pokud byla náhrada vyplacena předem v souladu s článkem 31 a pokud nebyla dodržena jedna nebo více lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1 a čl. 16 odst. 1, rovná se propadlá část jistoty snížení vypočtenému v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a zvýšenému o 10 %.

Zůstatek jistoty je uvolněn.

Pokud byla náhrada vyplacena předem v souladu s článkem 31 a pokud je do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 46 odst. 2 a 4 prokázáno, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, rovná se částka, která má být vrácena, 85 % výše jistoty.

Pokud v případu uvedeném ve třetím pododstavci není navíc dodržena jedna nebo více lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1 a čl. 16 odst. 1, je vrácena následující částka, a to:

— částka rovnající se částce vrácené v souladu se třetím pododstavcem,

— snížená o výši jistoty propadlou v souladu s prvním pododstavcem.

4. Celková částka odečtená z výše náhrady nesmí překročit plnou výši náhrady, která by byla vyplacena, kdyby byly splněny všechny požadavky.

5. Pro účely tohoto článku se nedodržení lhůty stanovené v čl. 36 odst. 1 považuje za nedodržení lhůty stanovené v čl. 7 odst. 1.

6. Použije-li se čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 25 odst. 3 a/nebo článek 48:

— vypočítají se snížení stanovená v tomto článku na základě náhrady splatné podle čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 25 odst. 3 a/nebo článku 48,

— odečtení náhrady podle tohoto článku nepřesahuje náhradu splatnou podle čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 25 odst. 3 a/nebo článku 48.

KAPITOLA 2

Sankce a odebrání neoprávněně vyplacených částek

Článek 48

1. Pokud je zjištěno, že vývozce, s cílem získat vývozní náhradu, požádal o náhradu vyšší, než je použitelná náhrada, je splatnou náhradou pro daný vývoz náhrada pro produkty skutečně vyvezené, snížená o částku odpovídající:

a) polovině rozdílu mezi požadovanou náhradou a náhradou použitelnou na skutečný vývoz;

b) dvojnásobku rozdílu mezi požadovanou náhradou a použitelnou náhradou, pokud vývozce úmyslně podal nepravdivé údaje.

2. Aniž je dotčen článek 9 druhý pododstavec, považuje se uvedená sazba za nulovou, pokud se zjistí, že sazba vývozní náhrady podle článku 9 nebyla uvedena. Pokud je částka vývozní náhrady vypočtená podle informací podle článku 9 nižší než použitelná částka, je splatnou náhradou pro daný vývoz náhrada použitelná na skutečně vyvezené produkty, snížená o částku odpovídající:

a) 10 % rozdílu mezi vypočtenou náhradou a náhradou použitelnou na skutečný vývoz, pokud je rozdíl vyšší než 1 000 EUR;

b) 100 % rozdílu mezi vypočtenou náhradou a náhradou použitelnou na skutečný vývoz, pokud vývozce uvedl, že náhrada je nižší než1 000 EUR a použitelná náhrada je vyšší než 10 000 EUR;

c) 200 % rozdílu mezi vypočtenou náhradou a použitelnou náhradou, pokud vývozce úmyslně poskytl nepravdivé údaje.

První pododstavec se nepoužije, pokud vývozce uspokojivě prokáže příslušným orgánům, že situace uvedená ve zmíněném pododstavci vznikla z důvodu vyšší moci, zjevného omylu, nebo že případně vyplynula z předcházející správné informace o platbě.

První pododstavec se nepoužije, pokud se podle odstavce 1 použijí sankce, které mají základ ve stejných prvcích, které stanoví právo na vývozní náhrady.

3. Za požadovanou náhradu se považuje částka vypočtená na základě údajů poskytnutých v souladu s článkem 5. Pokud se náhrada mění podle místa určení, vypočte se rozlišená část náhrady na základě údajů o množství, hmotnosti a místu určení poskytnutých v souladu s článkem 46.

4. Sankce stanovená v odst. 1 písm. a) se neuplatní:

a) v případě vyšší moci;

b) ve výjimečných případech, kdy vývozce zjistí, že výše požadované náhrady je příliš vysoká, a kdy z vlastního podnětu o této skutečnosti okamžitě písemně uvědomí příslušné orgány, ledaže by příslušné orgány oznámily vývozci svůj úmysl prověřit jeho žádost nebo by se vývozce o tomto úmyslu dozvěděl jinak nebo pokud již příslušné orgány nezjistily nesrovnalosti u požadované náhrady;

c) v případě zřejmé chyby týkající se požadované náhrady, uznané příslušnými orgány;

d) v případech, kdy je požadovaná náhrada v souladu s nařízením (ES) č. 1043/2005, a zejména s článkem 10 uvedeného nařízení, a kdy je vypočtena na základě průměrných množství použitých na dané období;

e) v případech úpravy hmotnosti, pokud je rozdíl v hmotnosti způsoben rozdílnou metodou vážení.

5. Vychází-li po snížení stanoveném v odstavci 1 písm. a) a b) záporná částka, zaplatí tuto zápornou částku vývozce.

6. Pokud příslušné orgány zjistí, že požadovaná výše náhrady je nepřesná, a že se vývoz neuskutečnil a že proto není možné snížení, zaplatí vývozce částku odpovídající sankci stanovené v odstavci 1 písm. a) nebo b), která by byla uložena, kdyby se vývoz uskutečnil. Pokud se sazba náhrady mění podle místa určení, vezme se při výpočtu požadované náhrady a použitelné náhrady, kromě případu, kde je určeno povinné místo určení, v úvahu nejnižší kladná sazba nebo, je-li vyšší, sazba vyplývající z údajů o místě určení podle čl. 31 odst. 2.

7. Platba podle odstavců 5 a 6 se uskuteční do 30 dnů od obdržení žádosti o zaplacení. Pokud není uvedená lhůta dodržena, zaplatí vývozce úrok v sazbě uvedené v čl. 49 odst. 1 za období počínající 30 dní po dni obdržení žádosti o zaplacení a končící v den předcházející dni zaplacení požadované částky.

8. Pouze pokud je požadovaná náhrada vyšší než náhrada použitelná podle čl. 4 odst. 2, čl. 25 odst. 3 a/nebo článku 47, sankce se neuloží.

9. Uložením sankcí nejsou dotčeny dodatečné sankce stanovené na vnitrostátní úrovni.

10. Členské státy mohou ustoupit od uložení sankcí nižších nebo rovnajících se 100 EUR na jedno vývozní prohlášení.

11. Pokud produkt uvedený ve vývozním prohlášení není zahrnut v licenci, žádná náhrada se nevyplácí a odstavec 1 se nepoužije.

12. Pokud byla náhrada stanovena předem, musí být výpočet sankce založen na sazbách náhrady platných v den podání žádosti o licenci a bez přihlédnutí ke ztrátě náhrady podle čl. 4 odst. 1 nebo ke snížení náhrady podle čl. 4 odst. 2 nebo čl. 25 odst. 3. Je-li to nezbytné, upraví se tyto sazby ke dni přijetí vývozního nebo platebního prohlášení.

Článek 49

1. Aniž je dotčena povinnost zaplatit zápornou částku podle čl. 48 odst. 5, je příjemce povinen v případě neoprávněné výplaty náhrady vrátit neoprávněně získané částky, včetně každé sankce stanovené v čl. 48 odst. 1, a úroky vypočtené za období, které uplynulo mezi vyplacením a vrácením. Avšak:

a) pokud je vrácení zajištěno ještě neuvolněnou jistotou, považuje se za odebrání splatných částek propadnutí této jistoty v souladu s čl. 32 odst. 1;

b) pokud byla jistota uvolněna, zaplatí příjemce výši jistoty, která by propadla, zvýšenou o úroky vypočtené ode dne uvolnění až do dne předcházejícího dni zaplacení.

Platba je provedena do 30 dnů od obdržení žádosti o zaplacení.

Pokud je požadováno vrácení, může členský stát pro výpočet úroků předpokládat, že se platba provede dvacátý den následující po dni žádosti o vrácení.

Platná úroková sazba se vypočte v souladu s vnitrostátními právními předpisy; avšak nemůže být nižší než úroková sazba platná v případě vymáhání částek na vnitrostátní úrovni.

V případě neoprávněné výplaty zapříčiněné chybou příslušných orgánů nárok na úrok nevzniká, nebo maximálně na částku stanovenou členským státem vzhledem k neprávem nabyté výhodě.

Pokud byla náhrada vyplacena nabyvateli, odpovídají za vrácení neoprávněně vyplacených částek, za neoprávněně uvolněné jistoty a za úrok vztahující se na daný vývoz společně a nerozdílně on a vývozce. Odpovědnost nabyvatele se však omezí na jemu vyplacenou částku a odpovídající úroky.

2. Odebrané částky podle čl. 48 odst. 5 a 6 a vybrané úroky jsou zaplaceny platebním agenturám, které příslušné částky odečtou od výdajů Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF).

Pokud není dodržena platební lhůta, mohou členské státy rozhodnout, že namísto vymáhání vrácení se všechny neoprávněně vyplacené částky, neoprávněně uvolněné jistoty a vyrovnávací úroky odečtou od následných plateb danému vývozci.

Ustanovení druhého pododstavce se použijí také na částky, které mají být zaplaceny podle čl. 48 odst. 5 a 6.

3. Aniž je dotčena možnost ustoupit od uložení sankcí v případě malých částek stanovená v čl. 48 odst. 10, nemusí členské státy vyžadovat vrácení neoprávněně vyplacených náhrad, neoprávněně uvolněných jistot, úroků a částek podle čl. 48 odst. 5, pokud je tato částka nižší nebo rovna 100 EUR na jedno vývozní prohlášení, pod podmínkou, že vnitrostátní právní předpisy obsahují obdobná pravidla pro podobné případy.

4. Povinnost vrácení uvedená v odstavci 1 se nepoužije:

a) pokud byla platba provedena následkem chyby samotných příslušných orgánů členských států nebo jiného příslušného orgánu a pokud tato chyba nemohla být rozumně příjemcem odhalena a příjemce sám jednal v dobré víře nebo

b) pokud je období, které uplynulo mezi dnem, kdy bylo příjemci oznámeno konečné rozhodnutí o poskytnutí náhrady, a dnem, kdy bylo příjemci poprvé sdělena vnitrostátním orgánem nebo orgánem Společenství neoprávněnost příslušné platby, delší než čtyři roky. Toto ustanovení se použije, pouze pokud příjemce jednal v dobré víře.

Úkony jakékoli třetí strany, týkající se přímo nebo nepřímo formalit nezbytných k výplatě náhrady, včetně úkonů dozorčích společností, jsou přičitatelné příjemci.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí na zálohy na náhrady. V případě, že nedojde k vrácení částek z důvodu použití ustanovení tohoto odstavce, nepoužije se správní sankce podle čl. 48 odst. 1 písm. a).

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

Členské státy sdělí Komisi:

— neprodleně případy, kdy se použije čl. 27 odst. 1; Komise o nich uvědomí ostatní členské státy,

— pro případy uvedené v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci první odrážce, článku 6 a článku 42 pro každý dvanáctimístný číselný kód množství produktů vyvezených bez vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem. Kódy jsou seskupeny podle odvětví. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že toto sdělení proběhne nejpozději druhý měsíc následující po měsíci přijetí vývozního prohlášení.

Článek 51

Nařízení (ES) č. 800/1999 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XX.

Článek 52

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské Unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. července 2009.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

PŘÍLOHA I

Produkty a místa určení vyloučené ze vzdálené oblasti s náhradou

ODVĚTVÍ PRODUKTŮ – VYLOUČENÁ MÍSTA URČENÍ

Cukr (*)

Cukr nebo produkty z cukru kódů KN 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 71, 1702 90 95, 2106 90 30, 2106 90 59 – Maroko, Alžírsko, Turecko, Sýrie, Libanon

Obiloviny (*)

KN 1001 – Rusko, Moldavsko, Ukrajina; Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Albánie, bývalá jugoslávská republika Makedonie, Turecko, Sýrie, Libanon, Izrael, Egypt, Libye, Tunisko, Alžírsko, Maroko, Ceuta, Melilla

KN 1003 – všechna místa určení

KN 1004 – Island, Rusko

Rýže (*)

KN 1006 – všechna místa určení

Mléko a mléčné výrobky (*)

Všechny produkty – Maroko, Alžírsko

Mléko a mléčné výrobky kódů KN 0401 30; 0402 21; 0402 29; 0402 91; 0402 99; 0403 90; 0404 90; 0405 10; 0405 20; 0405 90 – Kanada, Mexiko, Turecko, Sýrie, Libanon

0406 – Sýrie, Libanon, Mexiko

Hovězí a telecí maso

Všechny produkty – všechna místa určení

Drůbež

Drůbeží maso – všechna místa určení

Jednodenní kuřata kódu KN 0105 11 – Spojené státy americké, Kanada, Mexiko

Vejce (*)

Vejce ve skořápce kódu nomenklatury pro vývozní náhrady 0407 00 30 9000 Japonsko, Rusko, Čína, Tchaj-wan

Násadová vejce kódu nomenklatury pro vývozní náhrady 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 – Spojené státy americké, Kanada, Mexiko

(*) Ve formě jiné, než je zboží, které není uvedené v příloze I; obsahující méně než 90 % hmotnosti dotyčného produktu.

PŘÍLOHA II

Údaje uvedené v čl. 5 odst. 8

— *bulharsky:* Проверка за съответствие — Регламент (ЕО) № 612/2009

— *španělsky:* Control de conformidad — Reglamento (CE) nº 612/2009

— *česky:* Kontrola souladu nařízení (ES) č. 612/2009

— *dánsky:* Overensstemmelseskontrol forordning (EF) nr. 612/2009

— *německy:* Konformitätskontrolle Verordnung (EG) Nr. 612/2009

— *estonsky:* Vastavuskontroll. Määrus (EÜ) nr 612/2009

— *řecky:* Έλεγχος αντιστοιχίας — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009

— *anglicky:* Conformity check Regulation (EC) No 612/2009

— *francouzsky:* Contrôle de conformité règlement (CE) nº 612/2009

— *italsky:* Controllo di conformità regolamento (CE) n. 612/2009

— *lotyšsky:* Regulas (EK) Nr. 612/2009 atbilstības pārbaude

— *litevsky:* Atitikties patikrinimo Reglamentas (EB) Nr. 612/2009

— *maďarsky:* Megfelelőségi ellenőrzés 612/2009/EK rendelet

— *maltsky:* Verifika ta' conformità r-Regolament (KE) Nru 612/2009

— *nizozemsky:* Conformiteitscontrole Verordening (EG) nr. 612/2009

— *polsky:* Kontrola zgodności — rozporządzenie (WE) nr 612/2009

— *portugalsky:* Verificação de concordância Regulamento (CE) n.º 612/2009

— *rumunsky:* Control de conformitate Regulamentul (CE) nr. 612/2009

— *slovensky:* Kontrola zhody nariadenie (ES) č. 612/2009

— *slovinsky:* Preverjanje skladnosti – Uredba (ES) št. 612/2009

— *finsky:* Vastaavuustarkastus. Asetus (EY) N:o 612/2009

— *švédsky:* Kontroll av överensstämmelse förordning (EG) nr 612/2009

PŘÍLOHA III

Poznámky podle článku 8

— *bulharsky:* Регламент (ЕО) № 612/2009
— *španělsky:* Reglamento (CE) nº 612/2009
— *česky:* Nařízení (ES) č. 612/2009
— *dánsky:* Forordning (EF) nr. 612/2009
— *německy:* Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *estonsky:* Määrus (EÜ) nr 612/2009
— *řecky:* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *anglicky:* Regulation (EC) No 612/2009
— *francouzsky:* Règlement (CE) nº 612/2009
— *italsky:* Regolamento (CE) n. 612/2009
— *lotyšsky:* Regula (EK) Nr. 612/2009
— *litevsky:* Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— *maďarsky:* 612/2009/EK rendelet
— *maltsky:* Regolament (KE) Nru 612/2009
— *nizozemsky:* Verordening (EG) nr. 612/2009
— *polsky:* Rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— *portugalsky:* Regulamento (CE) n.º 612/2009
— *rumunsky:* Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— *slovensky:* Nariadenie (ES) č. 612/2009
— *slovinsky:* Uredba (ES) št. 612/2009
— *finsky:* Asetus (EY) N:o 612/2009
— *švédsky:* Förordning (EG) nr 612/2009

PŘÍLOHA IV

Údaje podle článku 9

—	*bulharsky:*	Сума на възстановяване под 1 000 EUR
—	*španělsky:*	Restitución inferior a 1 000 EUR
—	*česky:*	Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
—	*dánsky:*	Restitutioner mindre end 1 000 EUR
—	*německy:*	Erstattung weniger als 1 000 EUR
—	*estonsky:*	Eksporditoetus alla 1 000 euro
—	*řecky:*	Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
—	*anglicky:*	Refunds less than EUR 1 000
—	*francouzsky:*	Restitution inférieure à 1 000 EUR
—	*italsky:*	Restituzione inferiore a 1 000 EUR
—	*lotyšsky:*	Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
—	*litevsky:*	Išmokos mažesnės negu 1 000 EUR
—	*maďarsky:*	1 000 EUR-nál kevesebb visszatérítés
—	*maltsky:*	Rifużjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
—	*nizozemsky:*	Restitutie minder dan 1 000 EUR
—	*polsky:*	Refundacja poniżej 1 000 EUR
—	*portugalsky:*	Restituição inferior a 1 000 EUR
—	*rumunsky:*	Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
—	*slovensky:*	Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
—	*slovinsky:*	Nadomestila manj kot 1 000 EUR
—	*finsky:*	Alle 1 000 euron tuet
—	*švédsky:*	Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro

PŘÍLOHA V

Poznámky podle čl. 10 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce

—	*bulharsky:*	Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
—	*španělsky:*	Documento transporte con destino fuera de la CE presentado
—	*česky:*	Přepravní doklad s místem určení mimo ES předložen
—	*dánsky:*	Transportdokument med destination uden for EF forelagt
—	*německy:*	Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
—	*estonsky:*	Transpordiks väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
—	*řecky:*	Έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
—	*anglicky:*	Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
—	*francouzsky:*	Document de transport avec destination hors CE présenté
—	*italsky:*	Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
—	*lotyšsky:*	Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
—	*litevsky:*	Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
—	*maďarsky:*	EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
—	*maltsky:*	Dokument tat-trasport b'destinazzjoni għal barra mill-KE, ippreżentat
—	*nizozemsky:*	Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
—	*polsky:*	Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
—	*portugalsky:*	Documento transporte com destino fora da CE apresentado
—	*rumunsky:*	Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
—	*slovensky:*	Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
—	*slovinsky:*	Predložena je bila prevozna listina z navedbo destinacije izven carinskega območja Skupnosti
—	*finsky:*	Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
—	*švédsky:*	Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

PŘÍLOHA VI

Poznámky podle čl. 11 odst. 4 prvního pododstavce:

— *bulharsky:* Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт или големи контейнери:

— Транспортен документ:

— вид:

— номер:

— Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:

— *španělsky:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— *česky:* Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:

— Přepravní doklad:

— druh:

— číslo:

— Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:

— *dánsky:* Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere:

— Transportdokument:

— type:

— nummer:

— Dato for jernbaneforvaltningens eller det pågældende transportfirmas accept af forsendelsen:

— *německy:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

— Art:

— Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— *estonsky:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerite

— Veodokument:

— liik:

— number:

— Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteeasutuste või asjaomase transpordiasutuse poolt:

— *řecky:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

— Έγγραφο μεταφοράς:

— τύπος:

— αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων ή την εμπλεκόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— *anglicky:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

— type:

— number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

— *francouzsky:* Sortie, territoire douanier de la Communauté sous le régime, transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— document de transport:

— espèce:

— numéro:

— date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:

— *italsky:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

— tipo:

— numero:

— Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:

— *lotyšsky:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kopienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:

— Transporta dokuments:

— veids:

— numurs:

— Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:

— *litevsky:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:

— gabenimo dokumentas:

— rūšis:

— numeris:

— geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

— *maďarsky:* A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:

— Szállítási okmány:

— típus:

— szám:

— A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítmányozási vállalat ügyintézése által:

— *maltsky:* Ħruġ mit-territorju doganali tal-Komunità bil-ferrovija permezz ta' trasport imħallat bit-triq u bil-ferrovija:

— Dokument ta' trasport:

— ġeneru:

— numru:

— Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija:

— *nizozemsky:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:

— Type:

— Nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

— *polsky:* Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu koleją lub w wielkich kontenerach:

— Dokument przewozowy:

— rodzaj:

— numer:

— Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo przewozowe:

— *portugalsky:* Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— *rumunsky:* Ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:

— Document de transport:

— tip:

— număr:

— Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

— *slovensky:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:

— Prepravný doklad:

— typ:

— číslo:

— Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:

— *slovinsky:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:

— Prevozna listina:

— vrsta:

— številka:

— Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:

— *finsky:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:

— Kuljetusasiakirja:

— tyyppi:

— numero:

— Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:

— *švédsky:* Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdokument:

— typ:

— nummer:

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

PŘÍLOHA VII

Poznámky podle čl. 11 odst. 5 prvního pododstavce

— *bulharsky:* Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:

— Транспортен документ:

— вид:

— номер:

— Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:

— *španělsky:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:

— *česky:* Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:

— Přepravní doklad:

— druh:

— číslo:

— Den přijetí pro přepravu orgány železnice:

— *dánsky:* Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:

— Transportdokument:

— type:

— nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane:

— *německy:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:

— Beförderungspapier:

— Art:

— Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:

— *estonsky:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteetranspordi ühendveo korras

— Veodokument:

— liik:

— number:

— Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteeasutuste poolt:

— *řecky:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:

— Έγγραφο μεταφοράς:

— είδος:

— αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων:

— *anglicky:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:

— Transport document:

— type:

— number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities:

— *francouzsky:* Sortie, territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

— document de transport:

— espèce:

— numéro:

— date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:

— *italsky:* Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:

— Documento di trasporto:

— tipo:

— numero:

— Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:

— *lotyšsky:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:

— Transporta dokuments:

— veids:

— numurs:

— Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:

— *litevsky:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkeliu pagal gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkeliu) tvarką:

— gabenimo dokumentas:

— rūšis:

— numeris:

— geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:

— *maďarsky:* A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):

— Szállítási okmány:

— típus:

— szám:

— A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:

— *maltsky:* 'Ħruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:

— Dokument ta' trasport:

— ġeneru:

— numru:

— Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriża tat-trasporti konċernata':

— *nizozemsky:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:

— Vervoerdocument:

— Type:

— Nummer:

— Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:

— *polsky:* Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:

— Dokument przewozowy:

— rodzaj:

— numer:

— Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:

— *portugalsky:* Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho -deferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:

— Documento de transporte:

— tipo:

— número:

— Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

— *rumunsky:* Ieșie de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:

— Document de transport:

— tip:

— număr:

— Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare:

— *slovensky:* Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:

— Prepravný doklad:

— typ:

— číslo:

— Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:

— *slovinsky:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:

— Prevozna listina:

— vrsta:

— številka:

— Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:

— *finsky:* Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:

— Kuljetusasiakirja:

— tyyppi:

— numero:

— Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:

— *švédsky:* Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:

— Transportdokument:

— typ:

— nummer:

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget:

PŘÍLOHA VIII

Podmínky pro schválení a kontrolu dozorčích společností členskými státy

KAPITOLA I

PODMÍNKY PRO SCHVÁLENÍ

a) Dozorčí společnost musí mít právní způsobilost a musí být uvedena v rejstříku společností odpovědného členského státu.

b) Stanovy dozorčí společnosti musí stanovit, že jedním z jejích deklarovaných cílů je kontrola a dohled nad zemědělskými produkty na mezinárodní úrovni.

c) Dozorčí společnost musí mít mezinárodní působnost, aby byla schopna provádět osvědčování v celosvětovém měřítku, a to buď tak, že bude přítomna v určitém počtu třetích zemí prostřednictvím dceřiných společností, nebo že její vlastní inspektoři, spadající pod nejbližší regionální kancelář nebo pod vnitrostátní kancelář ve Společenství, se účastní přímo vykládkových operací, nebo tak, že tyto činnosti jsou zajištěny místními zástupci, kteří podléhají přiměřené kontrole ze strany dozorčí společnosti.

Více než jednu polovinu kapitálu dceřiných společností uvedených v prvním pododstavci musí držet dozorčí společnost. Jestliže však vnitrostátní právní předpisy v dotyčné třetí zemi omezují zahraniční vlastnictví kapitálu nejvíce na 50 %, potom je pro potřeby prvního pododstavce dostatečná skutečná kontrola dceřiné společnosti. Tato kontrola bude zajištěna vhodnými prostředky, jako je existence smlouvy o řízení, složení jejího představenstva a jejího vedení nebo podobná opatření.

d) Dozorčí společnost musí prokázat zkušenost v oblasti kontroly a dozoru nad zemědělskými a potravinářskými produkty. Tato zkušenost musí být potvrzena předložením průkazních skutečností, které se vztahují k inspekcím prováděným během uplynulých tří let nebo k inspekcím, které v současné době probíhají. Tyto reference musí obsahovat údaje o druhu prováděné kontroly (povaha, množství produktu, místo kontroly atd.) a názvy a adresy subjektů nebo úřadů, které mohou poskytnout informace o žadateli.

e) Dozorčí společnost musí splňovat podmínky stanovené v normě EN 45011 bodech 4.1.1, 4.1.2., 4.1.4., 4.2 písm. a) až p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 písm. b) až f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.

f) Finanční situace dozorčí společnosti (kapitál, obrat, atd.) musí být zdravá. Je třeba prokázat finanční spolehlivost a předložit výroční účetní závěrky za poslední tři roky včetně rozvahy, účtu zisků a ztrát a, pokud tak zákon vyžaduje, zprávu auditorů a zprávu členů správní rady.

g) Administrativní organizace dozorčí společnosti musí mít „jednotku pro interní audit“, která bude pověřena pomáhat vnitrostátním orgánům v kontrolní a inspekční činnosti, kterou budou provádět ve schválených dozorčích společnostech.

KAPITOLA II

1. Závazky dozorčích společností týkající se jejich činnosti

Schválené dozorčí společnosti musí stále vykazovat svou odpovědnost a odbornou způsobilost při vydávání osvědčení o příchodu na místo určení.

Schválené dozorčí společnosti musí během své činnosti vyhovovat těmto kritériím:

a) musí provádět všechny možné kontroly pro stanovení totožnosti a hmotnosti produktů zahrnutých do osvědčení;

b) vedení dozorčí společnosti musí náležitě a řádně dohlížet na kontroly prováděné zaměstnanci společnosti ve třetích zemích určení;

c) dozorčí společnosti musí zavést spis pro každé vydané osvědčení, v němž jsou zaznamenány důkazy o dozorčí práci prováděné na podporu závěrů uvedených v osvědčení (množstevní kontroly a prováděná ověření dokladů atd.). Spisy o vydaných osvědčeních se musí uchovávat pět let.

d) Schválené dozorčí společnosti musí nechat kontrolovat vykládkové operace svými řádně kvalifikovanými zaměstnanci nebo místními zástupci sídlícími nebo vykonávajícími činnost v zemích určení nebo tak, že pošlou své vlastní zaměstnance z místních úřadů nebo z vnitrostátního úřadu ve Společenství. Na činnost místních zástupců musí pravidelně dohlížet stálí zaměstnanci dozorčí společnosti, kteří jsou řádně kvalifikováni.

2. Kontrola činnosti dozorčích společností

2.1 Členské státy mají odpovědnost za ověřování správnosti a oprávněnosti funkcí souvisejících s osvědčováním, které vykonávají dozorčí společnosti.

Před prodloužením období na tři roky vykonají vnitrostátní orgány inspekci v sídle dozorčí společnosti.

Vždy, když jsou oprávněné pochybnosti o kvalitě a přesnosti osvědčení vystavených danou dozorčí společností, vykoná příslušný orgán inspekci na místě v sídle společnosti, aby ověřil, že jsou pravidla uvedená v této příloze správně používána.

Členské státy během inspekce dozorčí společnosti věnují zvláštní pozornost pracovním metodám a operačním postupům používaným dozorčí společností při vykonávání jejích funkcí a namátkově prověřují spisy týkajících se osvědčení předložených platební agenturou při postupu výplaty náhrad.

Členské státy mohou využívat nezávislých externích auditorů s cílem provádět kontroly dozorčí společnosti v rámci postupu stanoveného v této příloze.

Členské státy mohou přijmout jakékoli jiné opatření, která považují za nezbytné pro zajištění přiměřené kontroly dozorčích společností.

2.2 Orgány členských států věnují zvláštní pozornost, když ověřují žádosti o vývozní náhrady podložené osvědčeními dozorčích společností, těmto hlediskům osvědčování:

a) vyžadují, aby vykonaná práce byla popsána v osvědčeních a ujišťují se, že popsaná práce byla dostatečná, aby podpořila závěry uvedené v osvědčení;

b) nechají vyšetřit všechny nesrovnalosti obsažené v předložených osvědčeních;

c) vyžadují, aby osvědčení byla vydána v přiměřené lhůtě v závislosti na případu.

KAPITOLA III

1. Osvědčení vydaná schválenými dozorčími společnostmi uvádějí nejen příslušné údaje nezbytné k identifikaci zboží a dotyčné zásilky, jakož i informace o dopravních prostředcích, dnech příchodu na místo určení a dnech vykládky, ale také popis prováděných kontrol a použitých metod při ověřování totožnosti a hmotnosti potvrzených produktů.

Kontroly a ověřování prováděná dozorčími společnostmi se musí konat v době vykládky a mohou probíhat během plnění dovozních celních formalit nebo poté. Avšak ve výjimečných řádně odůvodněných případech se mohou kontroly a ověřování před vydáním osvědčení konat do šesti měsíců ode dne, ve kterém bylo zboží vyloženo, přičemž se v osvědčení musí popsat kroky učiněné za účelem ověření skutečností.

2. Co se týče osvědčení o vykládce a dovozu (čl. 17 odst. 1 písm. b), v osvědčení se rovněž uvádí ověření toho, že zboží bylo procleno za účelem jeho konečného dovozu. Toto ověření má za cíl stanovit nepopiratelnou spojitost mezi příslušným dovozním celním dokladem nebo postupem celního řízení a dotyčnou operací.

3. Schválené dozorčí společnosti jsou nezávislé na stranách, jichž se přezkoumávaná transakce týká. Zejména se ani dozorčí společnost, která provádí kontroly dané transakce, ani žádná dceřiná společnost, která patří ke stejné finanční skupině, nesmí zúčastnit operace jako vývozce, celní zástupce, přepravce, adresát, skladovatel nebo v jakékoli jiné pozici, která by pravděpodobně mohla vyvolat střet zájmů.

PŘÍLOHA IX

Osvědčení o vykládce a dovozu uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. b)

1. Osvědčení o vykládce a dovozu

   Číslo:

2. Vývozce:

3. Vyvážející členský stát:

4. Země určení:

5. Popis zboží a kód náhrady:

6. Množství a identifikace balení:

6.1 Hrubá hmotnost (kg):

   Čistá hmotnost (kg):

6.2 Jednotky (v případě, že vývozní náhrady jsou stanoveny podle jednotek):

6.3 Identifikace balení:

   Množství volně loženého zboží nebo počet a druh balení.

   Kontejnery: počet a druh.

7. Totožnost dopravního prostředku(ů):

7.1 Přepravní doklad(y): druh, počet a datum:

8. Místo vykládky:

8.1 Místo kontroly (přístav, letiště, železniční stanice):

9. Datum příchodu na místo vykládky:

9.1 Datum a čas zahájení vykládky:

9.2 Datum a čas ukončení vykládky:

10. Výsledky a způsoby kontroly:

10.1 Hrubá hmotnost (kg):

   Čistá hmotnost (kg):

10.2 Jednotky (v případě, že vývozní náhrady jsou stanoveny podle jednotek):

10.3 Identifikace balení:

   Množství volně loženého zboží nebo počet a druh balení.

   Kontejnery: počet a druh.

10.4 Metody použité při ověření hmotnosti:

10.5 Poznámky:

11. Datum a číslo dovozního celního dokladu:

12. Jiné poznámky včetně, popřípadě, vysvětlení důvodů, proč nebyla kontrola provedena v době vykládky:

13. Osvědčení obsahuje:

13.1 Jméno a funkce osoby, která zboží zkontrolovala:

13.2 Název, datum a místo podpisu, podpis a razítko dozorčí společnosti.

PŘÍLOHA X

Podmínky, které mají být dodržovány úřady členských států usazenými ve třetích zemích při uplatňování čl. 17 odst. 2 písm. b)

1. Úřad rozhodne o vydání osvědčení o vykládce na základě jednoho nebo několika z těchto dokladů:

   — dovozní celní doklady včetně počítačových výtisků, pokud jsou takové schváleny,

   — vnitrostátní přístavní doklady a jiné doklady vydané úřadem,

   — prohlášení kapitána nebo přepravní společnosti,

   — ostatní osvědčení o přijetí předložená dovozcem.

2. Úřady vydávají osvědčení o vykládce v souladu s touto formulací:

   Tímto se potvrzuje, že … (popis zboží, množství a identifikace balení) bylo vyloženo … (místo vykládky / název města) dne … (datum vykládky).

   Dále se potvrzuje, že produkt opustil místo vykládky nebo alespoň, že, pokud je mu známo, produkt nebyl následně naložen pro zpětný vývoz.

   Osvědčení se vydává na základě těchto dokladů:

   (seznam předložených dokladů, na něž se úřad odvolává, aby mohl vydat osvědčení)

   Datum a místo podpisu, podpis a razítko úřadu.

3. Úřad, která vydává osvědčení o vykládce, vede evidenci a spisy o všech vydaných osvědčeních, které uvádějí, na základě jakých průkazných dokladů byla osvědčení vydána.

PŘÍLOHA XI

Osvědčení o vykládce uvedené v čl. 17 odst. 2 písm. c)

1. Osvědčení o vykládce

   Číslo:

2. Vývozce:

3. Vyvážející členský stát:

4. Země určení:

5. Popis zboží a kód náhrady:

6. Množství a identifikace balení:

6.1 Hrubá hmotnost (kg):

   Čistá hmotnost (kg):

6.2 Jednotky (v případě, že vývozní náhrady jsou stanoveny podle jednotek):

6.3 Identifikace balení:

   Množství volně loženého zboží nebo počet a druh balení.

   Kontejnery: počet a druh.

7. Totožnost dopravního prostředku(ů):

7.1 Přepravní doklad(y): druh, počet a datum:

8. Místo vykládky:

8.1 Místo kontroly (přístav, letiště, železniční stanice):

9. Datum příchodu na místo vykládky:

9.1 Datum a čas zahájení vykládky:

9.2 Datum a čas ukončení vykládky:

10. Výsledky a způsoby kontroly:

10.1 Hrubá hmotnost (kg):

   Čistá hmotnost (kg):

10.2 Jednotky (v případě, že vývozní náhrady jsou stanoveny podle jednotek):

10.3 Identifikace balení:

   Množství volně loženého zboží nebo počet a druh balení.

   Kontejnery: počet a druh.

10.4 Metody použité při ověření hmotnosti:

10.5 Poznámky:

11. Datum výstupu z přístavní zóny: dne…

   nebo od …… do …….

11.1 Dopravní prostředek:

11.2 Osvědčení o neuskutečnění zpětného vývozu podle čl. 17 odst. 2 písm. c):

12. Jiné poznámky včetně, popřípadě, vysvětlení důvodů, proč nebyla kontrola provedena v době vykládky.

13. Osvědčení obsahuje:

13.1 Jméno a funkce osoby, která zboží zkontrolovala:

13.2 Název, datum a místo podpisu, podpis a razítko dozorčí společnosti.

PŘÍLOHA XII

Seznam třetích zemí uvedených v čl. 17 odst. 2 písm. d), které podmiňují provedení platby dovozem produktů

Alžírsko

Burundi

Rovníková Guinea

Keňa

Lesotho

Malawi

Svatá Lucie

Senegal

Tanzanie

PŘÍLOHA XIII

Seznam ústředních úřadů členských států uvedených v článku 22

Členský stát	Ústřední úřad
Bulharsko	Министерство на земеделието и храните
Belgie	Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Česká republika	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Dánsko	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, FødevareErhverv
Německo	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Estonsko	Põllumajandusministeerium
Řecko	Department of Agriculture and Food
Španělsko	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Francie	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Irsko	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Itálie	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Kypr	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Lotyšsko	Lauku atbalsta dienests (LAD)
Litva	Nacionalinė mokejimo agentūra prie Žemes ūkio ministerijos (NMA)
Lucembursko	Ministère de l'agriculture, de la viticulture et du développement rural
Maďarsko	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Malta	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Nizozemsko	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Rakousko	Bundesministerium für Finanzen
Polsko	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Portugalsko	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Rumunsko	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Slovinsko	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Slovensko	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Finsko	Maaseutuvirasto (MAVI)
Švédsko	Statens Jordbruksverk (SJV)
Spojené království	Rural Payments Agency (RPA)

PŘÍLOHA XIV

Seznam třetích zemí a území uvedených v čl. 24 odst. 1 písm. a) bodě i) a ii)

Albánie

Andorra

Arménie

Ázerbájdžán

Bělorusko

Bosna a Hercegovina

Bývalá jugoslávská republika Makedonie

Ceuta a Melilla

Černá Hora

Gibraltar

Gruzie

ostrov Helgoland

Chorvatsko

Island

Lichtenštejnsko

Maroko

Moldavsko

Norsko

Rusko

Srbsko

Švýcarsko

Turecko

Ukrajina

Vatikán

PŘÍLOHA XV

Seznam produktů, na které se vztahuje čl. 27 odst. 4 písm. d)

I. Produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1234/2007 (obiloviny)

II. Produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1234/2007 (rýže)

III. Produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1234/2007 (cukr)

IV.

Kód KN	Hovězí a telecí maso
0102	Živý skot
0201	Hovězí maso, čerstvé nebo chlazené
0202	Hovězí maso zmrazené
0206 10 95	Okruží a bránice, čerstvé nebo chlazené
0206 29 91	Okruží a bránice, zmrazené

V.

Kód KN	Mléko a mléčné výrobky
0402	Mléko a smetana, zahuštěné nebo obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla
0403 90 11 až 0403 90 39	Sušené podmáslí
0404 90 21 až 0404 90 89	Složky mléka
0405	Máslo a jiné tuky a oleje získané z mléka
0406 20	Strouhané sýry nebo práškové sýry
0406 30	Tavené sýry
0406 90 13 až 0406 90 27	Ostatní sýry
0406 90 61 až 0406 90 81	
0406 90 86 až 0406 90 88	

VI.

Kód KN	Víno
2204 29 62	Stolní vína, ne v lahvích
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII.

Kód KN	Zemědělské produkty vyvezené ve formě zboží nezahrnutého v příloze II Smlouvy
1901 90 91	– – – Neobsahující mléčné tuky, sacharózu, isoglukózu, glukózu nebo škrob anebo obsahující méně než 1,5 % hmotnostních mléčného tuku, méně než 5 % hmotnostních sacharózy (včetně invertního cukru) nebo isoglukózy, méně než 5 % hmotnostních glukózy nebo škrobu, kromě sušených potravinových přípravků vyrobených ze zboží položek čísel 0401 až 0404
2101 12 92	– – – Přípravky na bázi výtažků, trestí nebo koncentrátů z kávy
2101 20 92	– – – Přípravky na bázi výtažků, trestí nebo koncentrátů z čaje nebo maté
3505 10 10 až 3505 10 90	Dextriny nebo ostatní modifikované škroby
3809 10 10 až 3809 10 90	Přípravky k úpravě povrchu, k apretování, přípravky k urychlení barvení nebo fixování barviv a jiné výrobky a přípravky na základě škrobových látek

PŘÍLOHA XVI

Poznámky podle čl. 38 odst. 2 druhého pododstavce

— *bulharsky:*	Задължително влизане в продоволствен склад за пласиране на продуктите — член 37 от Регламент (ЕО) № 612/2009
— *španělsky:*	Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento — Aplicación del artículo 37 del Reglamento (CE) nº 612/2009
— *česky:*	Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k zásobování – použití článku 37 nařízení (ES) č. 612/2009
— *dánsky:*	Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 37 i forordning (EF) nr. 612/2009
— *německy:*	Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 37 der Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *estonsky:*	Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 612/2009 artikkel 37
— *řecky:*	Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *anglicky:*	Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 37 of Regulation (EC) No 612/2009
— *francouzsky:*	Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 37, règlement (CE) nº 612/2009
— *italsky:*	Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 37 del regolamento (CE) n. 612/2009
— *lotyšsky:*	Obligāta ievešana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm – Regulas (EK) Nr. 612/2009 37. pants
— *litesky:*	Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlį, taikant Reglamento (EB) Nr. 612/2009 37 straipsnio nuostatas
— *maďarsky:*	Élelmiszerraktárban élelmezési ellátmány kötelező szállítása végett történő elhelyezés – 612/2009/EK rendelet 37. cikke szerint
— *maltsky:*	Impoġġi fil-maħżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjonar- applikazzjoni ta' l-Artikolu 37 tar-Regolament Nru 612/2009/KE
— *nizozemsky:*	Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — Toepassing van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 612/2009
— *polsky:*	Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową dostawą — zastosowanie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009
— *portugalsky:*	Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 37.º do Regulamento (CE) n. º 612/2009
— *rumunsky:*	Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 612/2009,
— *slovensky:*	Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na zásobovanie – uplatnenie článku 37 nariadenia (ES) č. 612/2009
— *slovinsky:*	Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba člena 37 Uredbe (ES) št. 612/2009
— *finsky:*	Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 612/2009 37 artiklan soveltaminen
— *švédsky:*	Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009

PŘÍLOHA XVII

Poznámky podle čl. 41 odst. 5

— *bulharsky:*	Доставки на бордови провизии за платформи — Регламент (ЕО) № 612/2009
— *španělsky:*	Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) nº 612/2009
— *česky:*	Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 612/2009
— *dánsky:*	Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 612/2009
— *německy:*	Bevorratungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— *estonsky:*	Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määrus (EÜ) nr 612/2009
— *řecky:*	Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— *anglicky:*	Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 612/2009
— *francouzsky:*	Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) nº 612/2009
— *italsky:*	Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CE) n. 612/2009
— *lotyšsky:*	Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 612/2009
— *litevsky:*	Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— *maďarsky:*	Élelmezési ellátmány szállítása fúrótornyokra – 612/2009/EK rendelet
— *maltsky:*	Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi — Regolament (KE) Nru 612/2009
— *nizozemsky:*	Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 612/2009
— *polsky:*	Dostawa zaopatrzenia dla platform — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— *portugalsky:*	Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 612/2009
— *rumunsky:*	Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— *slovensky:*	Dodávka určená na zásobovanie plošín – Nariadenie (ES) č. 612/2009
— *slovinsky:*	Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 612/2009
— *finsky:*	Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 612/2009
— *švédsky:*	Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 612/2009

PŘÍLOHA XVIII

1. Vývozce (název, úplná adresa, členský stát)	**OSVĚDČENÍ O DODÁVCE ZÁSOB NA PLAVIDLA A LETADLA VE TŘETÍCH ZEMÍCH**	
2. Zásobovací sklad (název, úplná adresa, třetí země)	Poznámka: Tento tiskopis musí být vyplněn na psacím stroji nebo čitelně a nesmazatelně rukou.	
	3. Členský stát vývozu	
5. Název plavidla a země registrace nebo registrační číslo letadla		4. Země určeni
	6. Druh, číslo a datum vývozního dokladu vydaného celním úřadem v	
7. Druh a datum přepravního dokladu		

8. Značky a čísla – Počet a druh balení – Popis zboží	9. Hrubá hmotnost (kg)	10. Čisté množství (1)

11. OSVĚDČENÍ CELNÍCH ORGÁNŮ ZEMĚ, VE KTERÉ SE USKUTEČŇUJE ZÁSOBOVÁNÍ

Potvrzuje se, že výše uvedené zboží
A. bylo dodáno na palubu plavidla nebo letadla uvedeného v kolonce 5 (2)
B. nachází se ve skladu uvedeném v kolonce 2 a je použito výhradně za účelem zásobováni (2)

Poznámky

Místo a datum	Podpis a razítko celních orgánů

(1) Kilogramy nebo jiné měmé jednotky.
(2) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA XIX

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 (Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11)	
Nařízení Komise (ES) č. 1557/2000 (Úř. věst. L 179, 18.7.2000, s. 6)	
Nařízení Komise (ES) č. 90/2001 (Úř. věst. L 14, 18.1.2001, s. 22)	
Nařízení Komise (ES) č. 2299/2001 (Úř. věst. L 308, 27.11.2001, s. 19)	Pouze článek 1
Nařízení Komise (ES) č. 1253/2002 (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 12)	
Nařízení Komise (ES) č. 444/2003 (Úř. věst. L 67, 12.3.2003, s. 3)	Pouze článek 2
Nařízení Komise (ES) č. 2010/2003 (Úř. věst. L 297, 15.11.2003, s. 13)	
Nařízení Komise (ES) č. 671/2004 (Úř. věst. L 105, 14.4.2004, s. 5)	
Nařízení Komise (ES) č. 1713/2006 (Úř. věst. L 321, 21.11.2006, s. 11)	Pouze článek 7
Nařízení Komise (ES) č. 1847/2006 (Úř. věst. L 355, 15.12.2006, s. 21)	Pouze článek 3
Nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 (Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52)	Pouze článek 20
Nařízení Komise (ES) č. 1001/2007 (Úř. věst. L 226, 30.8.2007, s. 9)	Pouze článek 1
Nařízení Komise (ES) č. 159/2008 (Úř. věst. L 48, 22.2.2008, s. 19)	Pouze článek 1
Nařízení Komise (ES) č. 499/2008 (Úř. věst. L 146, 5.6.2008, s. 9)	Pouze článek 2

PŘÍLOHA XX

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 800/1999	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1 písm. a) až j)	Čl. 2 odst. 1 písm. a) až j)
Čl. 2 odst. 1 písm. l) až q)	Čl. 2 odst. 1 písm. k) až p)
—	Čl. 2 odst. 1 písm. q)
Čl. 2 odst. 2 a 3	Čl. 2 odst. 2 a 3
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Čl. 5 odst. 1 až 6	Čl. 5 odst. 1 až 6
Čl. 5 odst. 7 první pododstavec	Čl. 5 odst. 7 první pododstavec
Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec návětí	Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec návětí
Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 5 odst. 7 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 5 odst. 7 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec	Čl. 5 odst. 7 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec
Čl. 5 odst. 8	Čl. 5 odst. 8
Články 6, 7 a 8	Články 6, 7 a 8
Článek 8a	Článek 9
Čl. 9 odst. 1 návětí	Čl. 10 odst. 1 návětí
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	—
—	Čl. 10 odst. 1 písm. a)
Čl. 9 odst. 1 písm. b), c) a d)	Čl. 10 odst. 1 písm. b), c) a d)
Čl. 9 odst. 2 návětí	Čl. 10 odst. 2 návětí
Čl. 9 odst. 2 písm. a)	—
—	Čl. 10 odst. 2 písm. a)
Čl. 9 odst. 2 písm. b)	Čl. 10 odst. 2 písm. b)
Čl. 9 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Čl. 14 odst. 1	Článek 15
Článek 15	Článek 16
Článek 16	Článek 17
Článek 16a	Článek 18
Článek 16b	Článek 19
Článek 16c	Článek 20
Článek 16d	Článek 21
Článek 16e	Článek 22
Článek 16f	Článek 23
Článek 17	Článek 24
Článek 18	Článek 25

Nařízení (ES) č. 800/1999	Toto nařízení
Článek 19	Článek 26
Čl. 20 odst. 1 a 2	Čl. 27 odst. 1 a 2
Čl. 20 odst. 3 návětí	Čl. 27 odst. 3 návětí
Čl. 20 odst. 3 první odrážka	Čl. 27 odst. 3 písm. a)
Čl. 20 odst. 3 druhá odrážka	Čl. 27 odst. 3 písm. b)
Čl. 20 odst. 4	Čl. 27 odst. 4
Článek 21	Článek 28
Článek 22	Článek 29
Článek 23	Článek 30
Článek 24	Článek 31
Článek 25	Článek 32
Článek 36	Článek 33
Článek 37	Článek 34
Článek 38	Článek 35
Článek 39	Článek 36
Čl. 40 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec návětí
Čl. 40 odst. 1 první pododstavec první odrážka	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec písm. a)
Čl. 40 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec písm. b)
Čl. 40 odst. 1 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec písm. c)
Čl. 40 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 37 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 40 odst. 2 a 3	Čl. 37 odst. 2 a 3
Článek 41	Článek 38
Čl. 42 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
Čl. 42 odst. 2 první pododstavec	Čl. 39 odst. 2 první pododstavec
Čl. 42 odst. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 39 odst. 2 druhý pododstavec návětí
Čl. 42 odst. 2 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 39 odst. 2 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 42 odst. 2 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 39 odst. 2 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 42 odst. 3 a 4	Čl. 39 odst. 3 a 4
Článek 43	Článek 40
Čl. 44 odst. 1 a 2	Čl. 41 odst. 1 a 2
Čl. 44 odst. 3 první a druhý pododstavec	Čl. 41 odst. 3 první a druhý pododstavec
Čl. 44 odst. 3 třetí pododstavec návětí	Čl. 41 odst. 3 třetí pododstavec návětí
Čl. 44 odst. 3 třetí pododstavec první odrážka	Čl. 41 odst. 3 třetí pododstavec písm. a)
Čl. 44 odst. 3 třetí pododstavec druhá odrážka	Čl. 41 odst. 3 třetí pododstavec písm. b)
Čl. 44 odst. 3 třetí pododstavec třetí odrážka	Čl. 41 odst. 3 třetí pododstavec písm. c)
Čl. 44 odst. 4 až 7	Čl. 41 odst. 4 až 7
Čl. 45 odst. 1 a 2	Čl. 42 odst. 1 a 2
Čl. 45 odst. 3 návětí	Čl. 42 odst. 4 návětí
Čl. 45 odst. 3 písm. a) první a druhý pododstavec	Čl. 42 odst. 4 písm. a) první a druhý pododstavec
Čl. 45 odst. 3 písm. a) třetí pododstavec	Čl. 42 odst. 3
Čl. 45 odst. 3 písm. b), c) a d)	Čl. 42 odst. 4 písm. b), c) a d)
Čl. 45 odst. 4 až 7	Čl. 42 odst. 5 až 8
Článek 46	Článek 43
Článek 47	Článek 44

Nařízení (ES) č. 800/1999	Toto nařízení
Článek 48	Článek 45
Článek 49	Článek 46
Čl. 50 odst. 1 a 2	Čl. 47 odst. 1 a 2
Čl. 50 odst. 3 první pododstavec návětí první a druhá odrážka	Čl. 47 odst. 3 první pododstavec
Čl. 50 odst. 3 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 47 odst. 3 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
Čl. 50 odst. 4, 5 a 6	Čl. 47 odst. 4, 5 a 6
Čl. 51 odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 51 odst. 1a	Čl. 48 odst. 2
Čl. 51 odst. 2 až 11	Čl. 48 odst. 3 až 12
Čl. 52	Čl. 49
Čl. 53	Čl. 50
Čl. 54	—
—	Článek 51
Čl. 55 první pododstavec	Článek 52
Čl. 55 druhý a třetí pododstavec	—
Příloha I	—
Příloha Ia	Příloha V
Příloha Ib	Příloha VI
Příloha Ic	Příloha VII
Příloha II	Příloha XII
Příloha IIa	Příloha XVI
Příloha IIb	Příloha XVII
Příloha III	Příloha XVIII
Příloha IV	Příloha XIV
Příloha V	Příloha XV
Příloha VI	Příloha VIII
Příloha VII	Příloha IX
Příloha VIII	Příloha X
Příloha IX	Příloha XI
Příloha X	Příloha XIII
Příloha XI	Příloha I
Příloha XII	Příloha III
Příloha XIII	Příloha II
Příloha XIV	Příloha IV
—	Příloha XIX
—	Příloha XX